

Τιμᾶτι Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶτι Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 24 Δεκεμβρίου 1892.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 24

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΩΡΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις ..... φρ. 8.—
 Ταῖς ἐπαρχίαις ..... » 8.50
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ..... φρ. χρ. 15.—
 Ἐν Ῥωσσίᾳ ..... ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ΝΥΞ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ, διήγημα *Cabriel Marc*. —
 ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ, νεωτάτη μυθιστορία Ἰουλίου Μαυροῦ, (μετὰ εἰ-
 κόνων, μετὰφρ. Β'. — ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, μυθιστορία Ἀλεξίου
 Μπουβιέ. — Ο ὙΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ, μυθιστορία Ἐκτωροῦ
 Μαλώ, μετὰφρ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΛΟΣ ΠΡΟΑΕΤΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
 τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
 ΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
 γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
 συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

Ἡ ΝΥΞ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Διήγημα *CABRIEL MARC*

Ἐκαστον ἔτος, κατὰ τὰ Χριστούγεννα, ἤκουα τοὺς μικροὺς μου συμμαθητὰς νὰ ἐγκωμιάζωσι τὴν λειτουργίαν, ἡ ὁποία ἐγένετο τὸ μεσονύκτιον.

Ἡ παιδική μου φαντασία διεγείρετο ἀπὸ τὰς διηγήσεις ἐκεῖνας, ἀπὸ τὰς τελετὰς καὶ τὰ ἀρμονικὰ ζῆματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐφαίδρυνον τὴν ἐκκλησίαν τῆς γενεθλίου μου πόλεως, καὶ ἐκ τῆς θεολογικῆς ἱστορίας τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ, τὴν ὁποίαν διηγεῖτο τόσον ὠραῖα ὁ ἐφημέριος.

Πάντοτε, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, ἔλεγα εἰς τὴν μητέρα μου :

— Θέλω νὰ ἀκούσω τὴν λειτουργίαν τοῦ μεσονυκτίου κάμει μου τὴν χάριν . . .

Ἄλλ' ἡ καλή μου μητέρα δὲν ἐπέιθετο καὶ μοῦ ἀπήντα μειδιῶσα :

— Τὰ μικρὰ παιδιά δὲν ἐξέρχονται τὴν νύκτα, διότι κάμνει ψῦχος. Ὅταν μεγαλώσῃς, σοῦ ὑπόσχομαι νὰ σὲ πάρω μαζί μου εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐφάνην ἀπαιτητικώτερος, ἵνα ἐξαναγκάσω τὴν μητέρα μου νὰ ἐκπλήρωσῃ τὴν ὑπόσχεσίν της.

Διὰ νὰ μὲ καθησυχάσῃ, μοῦ ὑπεσχέθη νὰ μὲ παραλάβῃ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ μεσονυκτίου ἄνευ ἀναβολῆς τὸ προσεχὲς ἔτος, ὅτε θὰ ἦμην ὀκταετής καὶ θὰ ἠδυνάμην νὰ ὑπομείνω τὸ ψῦχος τῆς νυκτός.

Ἡ μητέρα μου ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν της.

***

Ὁ χειμὼν τοῦ ἐπομένου ἔτους ἦτο ἀφόρητος ἕνεκα τοῦ ψύχους.

Εὐθὺς ἀπὸ τὸν μῆνα Νοέμβριον τὰ ὄρη περιεβλήθησαν τὴν λευκὴν στολὴν των.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου ἡ χιὼν ἐπιπτεν ἀφθόνως.

Ἡ πεδιάς ἦτο κατάλευκος, αἱ δὲ στέγαι τῶν οἰκιῶν εἶχον ἐξαφανισθῆ ὑπὸ τὸ ὁμοίμορφον χρῶμα ἀπαστραπτούσης λευκότητος.

Εἰς τὰς ὁδοὺς δὲν ἤκουετο πλέον ὁ θόρυβος τῶν διαβατῶν καὶ τῶν ἀμαξῶν παντοῦ ἐθασίλευεν ἀνιὰρὰ σιγῇ.

Ὁ οὐρανὸς ἦτο κατηφῆς καὶ σκυθρωπός, τὰ νέφη ἔτρεχον τῆδε κἀκείσε καὶ οἱ κόρακες ἀπελπιστικῶς κρώζοντες, διέσχιζον τὸν ὄριζοντα.

Κατόπιν, ὅτε ἐφθασαν τὰ Χριστούγεννα, τὸ ψῦχος κατέστη ὀρμιύτερον, ἡ δὲ πίπτουσα χιὼν μετεβαλλετο εἰς πάχους.

Ἄλλ' ἐγὼ προφυλαγμένος ἀρκετὰ καλὰ εἰς τὴν τραπεζαρίαν μας, ὅπου τὸ πῦρ τῆς θερμάστρας ἀπήστραπτεν, ὀλίγον ἐφρόντιζα διὰ τοὺς πάχους καὶ διὰ τὴν χιὼνα.

Τὸ ἀπόγευμα ἐδήλωσα χωρὶς ἀστεϊσμούς, ὅτι, ἀφ' οὗ συνεπλήρωσα τὸ ὀγδόον ἔτος, δικαιοῦμαι νὰ ὑπάγω εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ μεσονυκτίου, ὅπως μοῖ τὸ εἶχον ὑποσχεθῆ.

Ἡ μητέρα μου, περιμένουσα τὴν δήλωσιν ταύτην, ἡ ὁποία ἐθασίζετο ἐπὶ σταθερὰς ὑποσχέσεως, ἐφάνη ὀλίγον στενοχωρημένη.

Ἄλλὰ δὲν ἔδωκα προσοχὴν καὶ δὲν παρετήρησα τὸν δισταγμὸν, μετὰ τοῦ ὁποίου μοῖ εἶπεν :

— Ἐ, λοιπὸν, θὰ ὑπάγωμεν, ἂν καὶ κάμνη τόσον ὀρμιὺ καὶ διαπεραστικὸν ψῦχος. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶνε ἀκόμη ἐνωρίς, ἔχομεν καιρὸν νὰ προετοιμασθῶμεν.

Ἡμῖν ἐξᾶλλος ἐκ χαρᾶς.

Ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῆ ἐπὶ τέλους τὸ ὄνειρόν μου. Θὰ ἔβλεπον τὰς ὠρικής θρησκευτικῆς τελετᾶς, τὰς ὁποίας ἡ

νύξ καθιστᾷ μυστηριωδέστερας καὶ περισσότερον ἐκπληκτικᾶς.

Δὲν ἤξευρον τί ἔκαμνον, διέτρεχον τὴν οἰκίαν ψάλλον καὶ τσοαῦτη ἦτο ἡ ἀνυπομονησία μου, ὥστε ἡ ἔσπερα μοῦ ἐφαίνετο ὑπὲρ τὸ δέον μακρὰ.

Μετὰ τὸ δεῖπνον, ὅτε ἐκλείσθησαν αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα, οἱ γονεῖς μου ἐκάθησαν πλησίον τῆς πυρᾶς, ὅπως ἔκαμνον τοῦτο συνήθως.

Ὁ πατήρ μου ἀνεγίνωσκεν, ἐνῶ ἡ μήτηρ μου ἔρριπτε πρὸς ἐμὲ ἐκφραστικὰ καὶ τρυφερὰ βλέμματα, τὰ ὁποῖα καθησυχάζον κατὰ τι τὸν παιδικὸν μου ἐνθουσιασμόν.

— Ἀκόμη πρέπει νὰ περιμένωμεν τέσσαρας ὥρας, ἔλεγα κατ' ἐμαυτόν, τὸ μεσονύκτιον λοιπὸν δὲν θὰ ἔλθῃ ;

Ἡ μήτηρ μου μὲ ἔλαβεν ἐπὶ τῶν γονάτων της, μὲ ἐνηγκαλίζετο, μὲ ἐθώπευεν, χωρὶς νὰ μοῦ ὁμιλῇ περὶ τοῦ μεγάλου σχεδίου μας.

Δὲν ἔλεγον τίποτε.

Μοῖ ἦτο εὐχάριστος ἡ μητρικὴ ἀγκάλη, ἡ ὁποία μὲ ἐθέρμαινε πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸ πῦρ, ὅπερ ἐσπινθηροβόλει ἐν τῇ θερμάστρᾳ.

Μετ' ὀλίγον ἠδέϊα νάρκη μὲ κατέλαβεν, ὁ ὕπνος ἤρχισε νὰ μὲ κυριεύῃ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ μου, ἀποκαμωμένοι, ἐκλείον χωρὶς νὰ τὸ θέλω.

Κατέβαλλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ κατορθώσω νὰ μὴ κοιμηθῶ, ἐπάλαιον κατὰ τοῦ ὕπνου μετ' ἐνεργητικότητος. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους θὰ ἐνικόμην.

Ἡ μήτηρ μου παρετήρει τὴν διηγετικὴν ἐκείνην ἀγωνίαν καὶ ὑπεμειδία ὅτε ἐπέισθη, ὅτι δὲν εἶχον πλέον δυνάμεις, μοῖ εἶπεν :

— Πρέπει νὰ κοιμηθῆς, παιδί μου.

— Ὅχι ! ἐφώναζα τρίβων τοὺς ὀφθαλμούς, θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ μεσονυκτίου...

— Μὴ στενοχωρῆσαι, θὰ ὑπάγωμεν χωρὶς ἄλλο. Ἀλλὰ μόλις ἐκτύπησαν ἐννέα ὥραι, ἔχεις καιρὸν ν' ἀναπαυθῆς ὀλίγον, σοῦ ὑπόσχομαι νὰ σὲ ἐξυπνήσω.

Μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν ἐνέδωκα.

Ἠκολούθησα τὴν μητέρα μου καὶ ὅτε κατεκλίθην εἰς τὴν μικρὰν καὶ θερμὴν κλίνην μου, ἐφώναζα ἔχων ἡμιεωγμένους τοὺς ὀφθαλμούς :

— Μητέρα, μοῦ τὸ ὑπέσχεθες, θὰ μὲ ἐξυπνήσης.

Καὶ ἀπεκοιμήθην.

* *

Ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου οἱ κώδωνες τῆς ἐκκλησίας ἤρχισαν νὰ σημαίνωσι.

Μοῦ ἐφαινετο, ὅτε ἔβλεπα τὸν γηραιὸν κώδωνοκρούστην νὰ σύρη μετ' ἀγωνίας τὸ σχοινίον καὶ ἀναβοκατεβάξῃ τοὺς βραχίονας.

Ἦκουα ὡσαύτως τὸν ἰδιάζοντα καὶ ξηρὸν θόρυβον, τὸν ὅποιον ἐποίουν ἐπὶ τῶν πάγων τῆς ὁδοῦ αἱ ξύλιναί ἐμβάδες τῶν χωρικῶν πορευομένων εἰς τὴν λειτουργίαν.

— Τέλος ἐφθασεν ἡ περιπόθητος στιγμή, ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν περιχαρῆς.

Ἡ μήτηρ μου, καθ' ὅλα ἔτοιμος, ἐπλησίασεν εἰς τὴν κλίνην μου καὶ μὲ ἐβόηθησεν νὰ ἐνδυσθῶ.

Δὲν ἤργησα νὰ ἐτοιμασθῶ.

Παρητήρουν ἐμαυτὸν ὑπερήφανον, ὡς νὰ ἦμην μικρὸς πρίγκηψ.

Ἐβαλα ὠραία μάλλινα χειρόκτια, καινούργη μαῦρα ὑποδήματα καὶ ἐξεικνήσαμεν.

Ἡ νύξ μοῦ ἐφάνη ὠραιότερα, λαμπρότερα ἀπὸ ἡμέραν, διότι ἐπὶ τοῦ στερεώματος ἐσπινθηροβόλει ἀστὴρ μεγαλείτερος ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Ἐχιόνιζεν.

Ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, πολὺ ὑψηλὰ, διέκρινον πλῆθος ἀγγέλων μὲ μεγάλας ἡνεωγμένας πτέρυγας, οἱ ὅποιοι ἦσαν παρατεταγμένοι κάτωθεν ἀνθισμένων ἀμυγδαλῶν, τῶν ὁποίων ἡσχολοῦντο νὰ μαδῶσι τὰ φύλλα.

Ἀνθοὶ καὶ φύλλα ἐπιπτον βραδέως ἐν εἶδει χιόνος ἐλαφρῆς καὶ θερμῆς, ὅπως τὰ πτίλα τοῦ προσκεφαλαίου μου.

Ἐφθάσαμεν μετὰ τινα λεπτὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας πᾶσαι αἱ θύραι ἦσαν ἀνοικταί.

Ὁ νάρθηξ ἀπήστραπτεν ἐν τῷ βάθει τοῦ ναοῦ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν φώτων, ἐνῶ ἄπειροι λαμπάδες ἀνημμέναι ἐν εἶδει ἀψίδος ἔριπτον πρὸς ὅλας τὰς πλευράς φωτεινὰς ἀκτίνας.

Τὸ πλῆθος συνεσωρεύετο εἰς τὸ κέντρον καὶ εἰς τὰ ἐκατέρωθεν μέρη.

Τὸ μέρος, ὅπου ἴστατο ὁ χορὸς καὶ ὁ βωμὸς ἦσαν κεκαλυμμένα ἀπὸ σπινθηροβολούντας ἀστέρας.

Ἦδυνήθημεν νὰ διέλθωμεν εὐκόλως διὰ μέσου τοῦ πλήθους, τὸ ὅποιον παρεμέριζε κατὰ τὴν διάβασίν μας, καὶ νὰ καταλάβωμεν θέσιν πλησίον τῆς εἰκόνης τῆς Παρθένου.

Ἐκεῖ ἐξ ἐναντίας ὁ συνωστισμὸς ἦτο ὀλιγώτερος ὑπὸ τὸ ὠχρὸν φῶς τῶν ἐξ ἀλαβά-

στρου πολυελαίων, εἰς τὸ βάθος ἐφαίνετο ὁ σταῦλος τῆς Βηθλεὲμ μὲ ἑδοσὸς κεκαλυμμένον ἀπὸ ἄχυρον λεπτὸν καὶ ἀργυρόχρουν, ἢ φάτνη, ὅπου ἐκοιμάτο ὁ Ἰησοῦς, ἡ Παρθένος Μαρία, ἥτις ἐκάθητο πλησίον του καὶ ὁ ἅγιος Ἰωσήφ, ὅστις ἦτο γονυκλινής.

* *

Ἡ τελετὴ ἤρχισεν.

Ἦκουον μετ' εὐχαριστήσεως τὴν θείαν μουσικὴν μετὰ τῆς ὁποίας ἀνεμιγνύετο ἡ γλυκεῖα φωνὴ νεανιδῶν καὶ τόνοι ἐπουράνιοι, τοὺς ὁποίους οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχον ἀκούσῃ.

Ἀνήγειρα τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶδον χορὸν Σεραφεῖμ, κεκαλυμμένων μὲ μεταξωτὰς ὀθόνας καὶ ἰσταμένων ἄνωθεν ἡμῶν.

Ἐκράτουν ἄρπας, λύρας καὶ βιολία, ὅπως παρίστατο τοῦτο εἰς μίαν εἰκόνα τῆς ἐκκλησίας.

Ἐψάλλον ὅλοι συγχρόνως καὶ ἐπανελάμβανον, ψάλλον καὶ ἐγώ, τὰ θρησκευτικὰ ᾠσματα.

Μετ' ὀλίγον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ ἐγένετο πολὺς θόρυβος.

Μετ' ἐκπλήξεως εἶδον νὰ εἰσέλθῃ πλῆθος νεαρῶν χωρικῶν, οἱ ὅποιοι ἦσαν κεκαλυμμένοι μὲ λευκὰς διφθέρας καὶ ἐκράτουν εἰς τὴν χεῖρα ράβδους ποιμενικὰς.

Ἦσαν οἱ ποιμένες τῆς Βηθλεὲμ.

Ἀμέσως εἰσέδυσαν εἰς τὸν σταῦλον, ὅστις ἀποτόμως ἔγεινε μεγαλείτερος, καὶ ἤρχισαν νὰ ψάλλωσι πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰησοῦ.

Ἄλλοι ἐπιέζον ὑπὸ τὸν βραχίονα ἀσκὸν ἐκ δέρματος αἰγός, ἄλλοι δὲ ἐπαίζον τὴν φλογέραν των.

Ἀπέθηκαν παρὰ τὴν φάτνην τὰ δῶρά των, τὰ ὅποια συνέκειντο ἀπὸ δύο περιστεράς, ἀπὸ ἓν πτηνόν, ἀπὸ σταφυλᾶς, κάστανα καὶ γλυκὺν οἶνον.

Κατόπιν ἔλαβον θέσιν ἐκατέρωθεν τοῦ σταύλου γονυκλινεῖς.

Μετὰ τοὺς ποιμένας ἦλθον οἱ τρεῖς βασιλεῖς Μάγοι, ὀδηγούμενοι ἀπὸ ὑπερμεγέθη ἀστέρα, ὅστις προεπορεύετο αὐτῶν, καὶ ἀκολουθούμενοι ἀπὸ μεγάλῃ συνοδίᾳ θεραπόντων, οἱ ὅποιοι ἐκράτουν ἄρώματα, μῦρα καὶ πολυτίμα ὑφάσματα.

Προῦχώρουν βραδέως ἔχοντες κεκαλυμμένας τὰς κεφαλὰς μὲ ἀπαστραπτοντας ἀδάμαντας.

Ἐκλιναν τὸ γόνυ εἰς ἐνδειξίν λατρείας καὶ σεβασμοῦ.

Ἄλλ' ὁ μαῦρος βασιλεὺς μὲ τοὺς λευκοὺς ὀδόντας καὶ μὲ τοὺς μαῦρους τοὺς ὀφθαλμούς μοῖ ἐφάνη ἄγριος καὶ φοβηθεὶς ἤρπασα τὴν χεῖρα τῆς μητρός μου.

* *

Κατόπιν εἰσῆλθον δύο νέα πρόσωπα, τὰ ὅποια δὲν διέκρινα καθόλου κατ' ἄρχας.

Ὅτε ἐπλησίασαν, εἶδον ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ πρόβατον κατάλευκον, τὸ ὅποιον προῦχώρει μὲ δειλίαν καὶ τοῦ ὁποίου τὸ παραπονετικὸν βέλασμα μετεβάλλετο κατὰ παράδοξον φαινόμενον εἰς λόγους ἐξυμνοῦντας τὸν Ἰησοῦν.

Ὅπισθεν τοῦ προβάτου ἐβάδιζε βοῦς με-

γαλοπρεπής, ὅστις ἀπετέλει τὴν ζῶσαν εἰκόνα τοῦ χονδροτέρου ψάλτου τῆς ἐκκλησίας.

Ὁμίλει ἐπίσης, καὶ ὅτε ἐφθασε πρὸ τῆς φάτνης, ἐψάλλε διὰ φωνῆς βαθείας διὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ.

Μάντις, ἄγγελοι, βασιλεῖς, βοσκοί, ἤρχισαν νὰ γελῶσι καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Παρθένος Μαρία ἐμειδίασαν ἐλαφρῶς.

Τὸ συμβάν τοῦτο δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ.

Μετ' ὀλίγον εἶδον μετὰ χαρᾶς, ἀναμεμιγμένης μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ βρέφος ἔγεινε παιδίον τῆς ἡλικίας μου, ἔλαβε τὴν χεῖρα τῆς μητρός του καὶ ἤρχετο πρὸς τὸ μέρος μας.

Ὅποια εὐτυχία !

Θὰ ἠδυνάμην νὰ τῷ ὀμιλήσω καὶ νὰ τῷ ἐκφράσω τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην μου.

Ἡ Παρθένος Μαρία μὲ τὸ ἀπλοῦν κυανόχρουν ἐνδύματός της, ἀλλὰ μὲ τὸ βασιλικὸν τῆς βασίλισσας, ἐπλησίασε τὴν μητέρα μου καὶ καθ' ὃν χρόνον αἱ δύο μητέρες συνδιελέγοντο, ὁ μικρὸς Ἰησοῦς μοῖ ἔδωκε τὴν χεῖρα καὶ μοῖ εἶπε :

— Θέλεις νὰ παίξῃς μαζί μου ;

Ἄλλ' ἡ Παρθένος Μαρία ἀποτεινομένη πρὸς τὸν υἱὸν της :

— Διατί δὲν ἐναγκαλιζέσαι τὸν μικρὸν σου φίλον ; εἶπεν.

Τότε ὁ Ἰησοῦς μὲ ἠσπᾶσθη ἐπὶ τῶν δύο παρειῶν.

Ἐν τῷ θείῳ τούτῳ φιλήματι ἐδοκίμασα αἴσθημα ἀπερίγραπτον εὐχαριστήσεως καὶ ὑπερηφανείας.

Μοῖ ἐφάνη, ὅτι ἐφερόμην εἰς κόσμον ἐπουρανίου μακαριότητος καὶ ἀπώλεσα τὰς αἰσθήσεις.

* *

Τὴν ἐπομένην κατὰ τὴν ἐξέγερσίν μου ἡ μήτηρ μου εὐρίσκετο παρὰ τὴν κλίνην μὲ βλέμμα ἀνήσυχον.

— Ἐκοιμήθης πολὺ, μοῖ εἶπε. Μήπως εἶσαι ἀσθενής ;

— Ὡ ! ὄχι. Σὲ εὐχαριστῶ, διότι μὲ ἐπῆρες εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ μεσονυκτίου. Ἦτο πολὺ ὠραία.

Καὶ τῇ διηγήθην ὅ,τι εἶχον ἴδῃ.

— Καλὸ μοῦ παιδί, ἡ ἱστορία σου εἶνε ὠραία, προσέθηκε, λαμβάνουσα συγχρόνως τὴν χεῖρά μου, ἵνα βεβαιωθῇ ἂν εἶχον πυρετόν, ἀλλ' εἶνε ἀπλοῦν ὄραμα, τὸ ὅποιον ὁ καλὸς Θεὸς σὲ ἔκαμε νὰ ἴδῃς διὰ νὰ σὲ ἀποζημιώσῃ.

— Πῶς; Δὲν μὲ ἐξυπνήσες ;

— Ὅχι, παιδί μου, ἐκοιμάσο τόσον καλά καὶ ἔκαμνε τόσον ὀριμὸ ψῦχος, ὥστε δὲν ἐτήρησα τὴν ὑπόσχεσίν μου.

— Λαίπὸν δὲν εἶδα τίποτε, δὲν ἤκουσα τίποτε ; Ἦτο ἀπλοῦν ὄνειρον ;

Καὶ ἔκλαυσα πικρῶς διὰ τὴν πρώτῃν μου ἐκείνην πλάνην.

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Τούλάχιστον, κύριε Βωφόρτ, είπεν ὁ ἰατρός, δὲν τρέφετε τίποτε ἐναντίον μου δι' αὐτό; ... πέραν τοῦ ἰατροῦ, ὑπάρχει ὁ φίλος... Ὁ φίλος αὐτὸς σὰς ἀγαπᾷ, σὰς σέβεται πάντοτε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ σὰς ᾔνε ἀφοσιωμένος.

— Ὁ λόγος σὰς μοῦ κάμνει καλόν, Γεράρδος. — Λοιπόν, κ. Λωζιέ, μὲ συλλαμβάνετε;

Ὁ ἀνακριτὴς ἔνευσε κατὰ τρόπον ἐμφαίνοντα: «Καὶ τί ἠθέλετε!»

— Σὰς ὀρκίζομαι, κύριε, ὅτι εἶμαι ἀθῶος. Ὅποια δι' ἐμὲ ἀτιμία αὐτῆ ἢ σύλληψις... Ὄφείλετε πολὺ νὰ προσεῖχετε προηγουμένως... τὸ πρᾶγμα εἶνε σπουδαῖον!...

Ἐξ ὅλης καρδίας, κύριε, εὐχόμαι ν' ἀπατώμαι.

— Λοιπόν, ἡ ἀπόφασίς σὰς εἶνε ἀμετάκλητος!

— Ἀδυνατῶ, νὰ κάμω διαφορετικά.

— Μὲ ἀπάγετε;

— Εἶνε ἀνάγκη.

— Τώρα εὐθὺς;

— Παρυστα.

Ὁ Βωφόρτ ἐστῆριξε τὰς δύο του πυγμᾶς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν μετὰ λύσσης.

— Ἐγὼ! εἶπεν, ἐγὼ, δολοφόνος! τί τρέλλα!... Εἶνε δυνατόν, τῶνόντι νὰ μὲ νομίζουσι δολοφόνον!... Δὲν ἔχω τὸ παρελθόν μου ὅλον πλήρες τιμῆς, ἀκεραιότητος... καὶ βαθυτάτης θλίψεως δύναμαι νὰ εἶπω!... Σκέφθητι, κ. Λωζιέ, σὰς ἰκετεύω... Ὅποια τύψις, ὅταν ἡμέραν τινὰ ὑποχρεωθῆτε ν' ἀναγνωρίσητε τὴν πλάνην σὰς!

Ὁ Λωζιέ ἠγέρθη.

— Περναῖ ἡ ὥρα, εἶπεν.

— Ἐννοῶ. Πρέπει νὰ σὰς ἀκολουθήσω, δὲν ἔχει οὕτω; Ἰδωμεν, κύριε, δὲν δύνασθε νὰ ζητήσητε παρ' ἐμοῦ ὁποῖαν ἐγγύησιν κρίνετε ἀξιοπίστον;

— Ὅχι, ἀρκετὰ ἐλογοτριβήσαμεν, κύριε Βωφόρτ.

— Ἔστω λοιπόν... Πῶς δύναται ἀνθρωπὸς τις ν' ἀπατάται εἰς τοιοῦτο σημεῖον ὡς πρὸς ἄλλον;... Ὅποῖαν βαρεῖαν εὐθύνην ἔχετε, κ. Λωζιέ, καὶ ἀναβάλλετε δι' ἀργότερον τὰς ἐξηγήσεις, ὅταν ὁ ἀδίκως καὶ ἐσπευσμένως κατηγορηθῆς σὰς ζητῆ τοιαύτας;

— Πράττω ὅ,τι ἡ συνείδησίς μου μοὶ ὑπαγορεύει, κύριε.

— Καλὰ, ἀγῶμεν. Δὲν ἔχω εἰμὴ νὰ σὰς ἀκολουθήσω, ἀφοῦ ὅλοι μοι αἱ παρακλήσεις καὶ διαμαρτυρίαι ἀπέβησαν εἰς μάτην. Ὑγίαινε, Γεράρδος... Ὑγίαινε, φίλε μου. Εὐαρεστήθητε νὰ εἶπητε πρὸς... τὴν μητέρα σὰς ὅτι δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποπερατώσω τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποῖαν μοὶ ἀνέβηκεν... Εἶπέ τη τὰ διατρέξαντα... τίποτε μὴ τῆ ἀποκρύψης... Ἀργότερον θὰ μάθησ τὸ θᾶκτί.

Ὁ Γεράρδος ἠθελε νὰ τὸν ἠρώτα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη, ὁ Λωζιέ καὶ ὁ Πενσὼν εἶχον ἐγερθεῖ καὶ ὁ Πενσὼν ἐπλησίασε πρὸς τὸν Βωφόρτ ἵνα προλάβῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπόπειραν ἀποδράσεως.

— Ὄ! μὴ φοβῆσθε, ἐψιθύρισε περίλυπος ὁ Βωφόρτ... δὲν θὰ δοκιμάσω νὰ φύγω.

Μετὰ πέντε λεπτά, εἶχον γίνε ἀφαντοὶ τὸ ὄχημα τοῦ Λωζιέ τοὺς μετέφερε πρὸς τὸ Κρέιλ καὶ ὁ Γεράρδος ἀνέλαβε μελαγχολικὸς τὴν πρὸς τὸν οἶκόν του ἀγούσαν.

— Τὸν δυστυχῆ, εἶπεν... εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς ἀθωότητός του. Ἀδύνατον εἶνε τὸ ἐναντίον. Πῶς συμβαίνει νὰ φαίνεται ἔνοχος; διότι αὐτὸν ἐπιβαρύνουσιν αἱ πρῶται ἐνδείξεις. Δὲν δύναται τις νὰ κατακρίνη τὸν κ. Λωζιέ διότι τὸν συνέλαθε... καίτοι ἀλλῶν διὰ τοιαύτην σύλληψιν.

Ὅτε ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια, ἡ Μαρκελίνα πάραυτα τὸν ἠρώτησε:

— Τί νέα; Πῶς ἔχει ὁ κ. Βωφόρτ; Ἀνεκάλυψαν τὸν φονέα;

— Νεώτερόν τι, βεβαίως, δὲν ἔχω νὰ σοὶ εἶπω, μητέρα μου... ὁ Βωφόρτ ὑγίαινει. Ἡ πηγὴ του ὡς σοὶ εἶπον ἦτο ὅλως ἀκίνδυνος... ἄλλα...

— Ἀλλὰ τί, υἱέ μου;

— Μητέρα μου, ὁ κ. Βωφόρτ μοὶ ἐσύστησε τίποτε νὰ μὴ σοὶ ἀποκρύψω. Τὸν ὑπακούω. Σοβαρὰ ἐνδείξεις εὐρέθησαν κατ' αὐτοῦ συνηρωμένοι. Δὲν ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας ἐπεξηγήσεις... Εὐρέθη ἐν ἀμνηχανίᾳ, ἔπειτα ἡ τύχη, τύχη ἀλλόκοτος, μοιραία, ἀνεμίχθη... καί...

— Τελείωνε... Τί θέλεις νὰ εἶπης. Ἀδυνατῶ νὰ μαντεύσω...

— Ὁ Βωφόρτ συνελήφθη.

Ἡ Μαρκελίνα προσέβλεψεν ἐμβρόντητος τὸν υἱόν της.

Ἐφαίνετο μὴ ἀντιλαμβανομένη.

Ἦνοιγε μεγάλως τοὺς ὀφθαλμούς.

— Συνελήφθη; Διατί;

— Ὡς ἔνοχος διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Βζλόν...

Ἐκείνη ἤρχισε νὰ γελά.

— Ἄφες αὐτὰ τώρα! Θέλεις νὰ γελάς μαζί μου;

— Σοὶ ὁμνῶ ὅτι λέγω τὴν ἀλήθειαν.

— Ἄ! λέγεις τὴν ἀλήθειαν! Ἰδωμεν, ἀφηγήθητί μοι ὅλας τὰς λεπτομερείας, τὸ πρᾶγμα μ' ἐνδιαφέρει.

Ὁ Γεράρδος ἀφηγήθη τὰ πάντα, μὴ διακοπτόμενος ποσῶς παρ' ἐκείνης.

Ὅτε ἐτελείωσεν ὑπέλαβεν ἡ Μαρκελίνα:

— Εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἰατροδικαστικὴ σου ἐκθεσίς συντέεινεν εἰς τὸ νὰ μορφώσῃ ὁ ἀνακριτὴς τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Βωφόρτ εἶνε ἔνοχος.

— Οἶμοι!

— Δὲν δύναται τις ποσῶς νὰ σὲ μεμφθῆ δι' αὐτό. Ἡ τύχη τῶνόντι πταίει, καὶ οὐδὲν πλέον. Εἶπέ μοι, μόνον, εἶσαι πεπεισμένος βεβαίως περὶ τῆς ἀθωότητός του;

— Ὄ! μητέρα μου, καὶ ἀμφιβάλλεις περὶ τούτου;

— Ὅχι. Λοιπόν! πρέπει νὰ τὸν σώσωμεν, καθήκόν σου εἶνε, ἀφοῦ συνετέλεσες εἰς τὴν ἐνοχοποίησίν του.

— Νὰ τὸν σώσωμεν, καὶ τίνι τρόπῳ;

— Καὶ ἐγὼ δὲν εἰζεύρω. Θὰ ζητήσωμεν ὁμοῦ νὰ εὐρωμεν τὸ μέσον. Ὁ κ. Βωφόρτ νὰ κατηγορηθῆ ἐπὶ δολοφονίᾳ!... ὁποῖος περίγελως! Πρέπει νὰ τὸν σώσωμεν. υἱέ μου, ἀκούεις; Ἄ! ἂν ἐγνώριζες; ἂν ἐγνώριζες;

— Ἀλλὰ τί;

— Ἀργότερον μετ' οὐ πολὺ, ἴσως, τὰ πάντα θὰ μάθησ... Ἐν τῷ μεταξύ, ἀγάπα τὸν κ. Βωφόρτ ὀλοψύχως... Τρέφε πρὸς αὐτὸν σεβασμὸν ὡς ἐάν καθ' ὅλον σου τὸν βίον τὸν ἐγνώριζες. Εἶνε ἄξιος τῆς ἀγάπης σου καὶ τοῦ σεβασμοῦ σου. Ποτέ σου μὴ τὸ λησμονῆς, Γεράρδος μου.

— Τί θέλεις νὰ εἶπης, μητέρα μου, καὶ πρὸς τί αὐταὶ αἱ παρασιωπήσεις; Δὲν ἐγνώριζες τὸν Βωφόρτ! Τὸν ἀπέφευγες, ὅτε ἐγὼ ἐπέμενα νὰ γίνηται δεκτὸς εἰς τὴν οἰκίαν. Πῶς συμβαίνει ὥστε σήμερον...

— Ἀργότερον, ἔχε ὑπομονὴν, ἀργότερον.

Τὴν ἐπαύριον, ὁ Γεράρδος ἐπέστρεψε παρὰ τῷ Δαγκιέρ.

Ἐκοιμάτο, ὅτε ὁ ἰατρός εἰσῆλθε. Πάραυτα ἀφύπνισθη. Ἦτο καλλίτερον. Ἦτο σχεδὸν εὐθυμος.

— Ἄ καλημέρα, ἰατρέ, καλημέρα... Δίκαῖον εἶχετε, ἡ πληγὴ δὲν ἦτο τι σπουδαῖον... Ἄδικος ὁ φόβος!

— Μὴ ἐπιیرهσθε πολὺ, κύριε, καὶ πρὸ πάντων μακρὰν ἀπὸ ἀσυνεσίας, ἂν τὸ πρᾶγμα ὑποτροπισαθῆ ἀποβῆ ἐπικίνδυνον, καὶ εἴσθε ἀκόμη πολὺ ἐξεσθενημένος.

— Ἐξεσθενημένος ναί, τὸ παραδέχομαι. Ἦθέλησα νὰ σηκωθῶ. Δὲν ἠδυνήθη.

Ὁ Γεράρδος τῷ ἔψαυσε τὸν σφυγμὸν.

Πολὺ ὀλίγον εἶχεν πυρετόν.

Ὁ ἰατρός ἔρριψε περὶ ἑαυτὸν βλέμμα ἀφρημημένον.

Αἵφνης ἐσκήρτησε.

Δὲν ἐβλεπε πλέον ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ θαλάμου τὰ ἐξ αἵματος καὶ πηλοῦ κηλιωμένα ἐνδύματα ἅτινα εἶχε παρατηρήσει τὴν προτεραίαν.

— Ἀλλὰ πῶς ἐσυγύριε τὸ δωματίόν σας; ἠρώτησε μετ' ἀδιαφορίας.

— Ὁ Γιάννης, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ Βωφόρτ.

— Ἐκρυώνετε;

— Διατί;

— Διότι ἀνῆψχτε πυρᾶν.

Ὁ ἀσθενὴς ἔκαμε κίνημα ἀδμονίας.

— Ναί, χθὲς τὸ ἔσπερας, εἶχα θέρμην... ἐρρίγουν... παρεκάλεσα τὸν Γιάννην νὰ μοῦ ἀνάψῃ πυρᾶν... αὐτὸ μὲ ὠφέλησεν.

Ὁ ἰατρός ἐκλινεν ἐπὶ τῆς ἐστίας.

Προσεκτικὸς καὶ σιωπηλός, ἐξήταζε τὴν τέφραν.

— Τί παρατηρεῖτε λοιπόν ἐκεῖ; ἠρώτησεν ἀνῆσυχος ὁ Δαγκιέρ.

Ὁ ἰατρός δὲν ἀπάντησε πάραυτα.

Κατέστη φρικωδῶς ὠχρός. Καὶ δὲν θὰ κατῴρθου νὰ ὠμίλει, καὶ ἐάν ἐτι ἠθελε, τόση ἦτο ἡ συγκίνησίς του.

Ὅτε συνῆλθεν εἰς ἑαυτόν:

— Ἐπράξετε μίαν ἀσυνεσίαν, εἶπεν.

— Ὅποιαν;

— Σὰς εἶχον συστήσει νὰ μὴ κινήθῃτε ποσῶς... πρὸ πάντων νὰ μὴ ἐγερθῆτε.

— Καλὰ, εἰς ἀμφοτέρω σὰς ὑπήκουσα.

— Τί ἀπέγειναν, λοιπόν, τὰ ἐνδύματα

τά ὅποια ἦσαν ἐκεῖ χθές ἐρριμένα ἐν ἀταξίᾳ ;

— Ὁ θεράπων τὰ ἔβαλεν εἰς τάξιν, διάβωλε ! ὅτε ἐσυγύρισε τὸ δωμάτιον .

— "Α ! ἐκεῖνος. Καὶ ποῦ τὰ ἐτοποθέτησε ;

— Διατί ; Μήπως τοῦτο σὰς ἐνδιαφέρει ;

— Πολύ .

— Καὶ ἡδυνάμην νὰ μάθω τὸ αἷτιον αὐτοῦ τοῦ ἀλλοκότου ἐνδιαφέροντος ;

— Θὰ τὸ μάθῃτε, ἀναμφιβόλως, ἡμέραν τινά .

— Θὰ σὰς ὁμολογήσω λοιπὸν τὴν ἀλήθειαν... Ἐμαντεύσατε : Ἠγέρθη τῆς κλίνης... ἐπραξά αὐτὴν τὴν ἀσυνεσίαν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνοικτοῦ μου παραθύρου τὰ ἐρριψά εἰς ἓνα ἐπαίτην ζητοῦντα κάτωθεν ἐλεημοσύνην...

— Καὶ οὐδὲν πλέον ;

— Τί πλέον ἠθέλετε ;

— Ἦθελον νὰ ἐμάνθων ὄλην τὴν ἀλήθειαν, κύριε Δαγκέρ, διότι ὅ,τι μοὶ λέγετε εἶνε ψεῦδος .

— Κύριε, καταχρᾶσθε τῆς ἀδυναμίας μου ἵνα μὲ ὑβρίζετε. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε ποσῶς ἐντιμὸν . . . Εἶνε ἀνανδρία !

— Καὶ σεῖς, κύριε Δαγκέρ, στέργετε νὰ ψευδεσθε, ὅπερ δὲν εἶνε ποσῶς γενναῖον !

— Ἐπὶ τέλους, κύριε, τί θέλετε !

— Ἀπλῶς νὰ μάθω διατί ἐκαύσατε τὰ ἐνδύματά σας. Περιττὸν νὰ τὸ ἀρνηθῆτε. Ἀναγνωρίζω τὰ ἀτελῶς ἀπανθρακωθέντα τεμάχια τῶν ἐνδυμάτων σας ἐπ' αὐτῆς τῆς τέφρας. Εἰς ἀνακριτῆς θὰ ἐγνώριζεν ἐξ αὐτῶν νὰ συνελάμβανεν ἐναντίον σας ὑπονοίας .

— Καὶ ὅποιας ὑπονοίας ἡδύνατο νὰ συλλάβῃ. Δὲν ἐξηγήθη πῶς εἶχον πληρωθῆ ; Πρόκειται περὶ τῆς τιμῆς γυναικός, μὴ τὸ λησμονῆτε. Πᾶσα προφύλαξις δὲν εἶνε εὐλογος ;

Ὁ Γεράρδος οὐδὲν ἀπήντησεν. Αἱ ὑποψικὶ ἐπλήρουν τὸ λογικόν του. Τὸ βλέμμα του, ὀξύ καὶ σταθερόν, δὲν ἀπεσπᾶτο τοῦ ἀσθενούς. Ἐκεῖνος, ἐνοχλούμενος, προσεποιεῖτο πολλάκις τὸν κοιμώμενον ἵνα μὴ τὸ βλέμμα του συναντᾷ τὸ βλέμμα ἐκεῖνο.

Αἴφνης ὁ ἰατρός ἐπλησίασε πρὸς τὴν κλίνην .

— Κύριε Δαγκέρ, εἶπε, θὰ σὰς ἐπισκέπτομαι καθ' ἑκάστην .

— Καθ' ἑκάστην ; πρὸς τί ; Πηγαίνω πολὺ καλά. Δὲν ἔχω πλέον ἀνάγκην τῶν περιθάλψεών σας. Δύνασθε νὰ μοὶ στείλητε τὴν σημείωσιν τῶν ἐπισκέψεών σας .

— Θὰ ἐπανερχομαι καθ' ἑκάστην, κύριε, ἕως οὗ διαλευκάνω τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον ἀμυδρῶς μόλις διαθλίπω ἀκόμη .

— Καὶ ἐγώ, κύριε, εἶμαι ὁ μόνος κύριος εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ δὲν θὰ μὲ περιθάλπητε παρὰ τὴν θέλησίν μου, ὑποθέτω ; Σὰς ἀπαγορεύω τὴν ἐνταῦθα τοῦ λοιποῦ εἴσοδον .

— Αὐτὸ εὐκόλον τῶντι θὰ σὰς ἦτο, κύριε, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ κάμῃτε .

— Ἐστὲ βέβαιος περὶ τοῦ ἐναντίου .

— Δὲν θὰ τὸ κάμῃτε, καὶ θὰ δεχθῆτε μίαν ἐτι φορὰν τούλαχιστον, τὴν ἐπίσκεψίν μου .

— "Α ! ἄ ! καὶ τί θὰ μὲ ὑποχρεώσῃ εἰς τοῦτο, παρακαλῶ :

— Αὐτό, κύριε... εἶνε φυλακτόν, τὸ ὁποῖον θὰ μοὶ ἀνοιξῆ τὴν θύραν σας, κάλλιον πάσης ἄλλης συστάσεως .

Ταῦτοχρόνως ἐπέδειξεν ὁ ἰατρός πρὸς τὸν ἀσθενῆ μικρὰν στρογγύλην σφαῖραν, ἣν ἐκράτει μεταξύ τοῦδεξιτοῦ καὶ τοῦἀντίχειρος .

— Τί εἶνε αὐτό ; εἶπεν ὁ Δαγκέρ ... δὲν βλέπω καθάρᾳ .

Ὁ Γεράρδος προσήγγισεν ἐπὶ μάλλον .

Ὁ Δαγκέρ ὠχρία .

— Αὐτό, ἔλεγεν ὁ ἰατρός, εἶνε ἡ σφαῖρα, τὴν ὁποῖαν ἐξήγαγον ἀπὸ τὴν πληγὴν σας. Ἐτυχε νὰ τὴν φυλάξω ἐπάνω μου. Καὶ καλῶς ἐπραξά, διότι δυνατόν σεῖς νὰ τὴν ἐχάνατε, ἐνῶ ἐπ' ἐμοῦ δὲν τρέχει ποσῶς τοιοῦτον κίνδυνον. Καὶ γνωρίζετε τί τῶρα ζητῶ ; Τὸ περιστροφὸν ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἡ σφαῖρα αὐτὴ ἐξεπέμφθη... Αὐτὸ σὰς ἐνδιαφέρει, δὲν ἀμφιβάλλω... Θὰ τὸ ἀνεύρω, εἶμαι βέβαιος. Καὶ θὰ τὸ μάθῃτε μὲ εὐχαρίστησιν σας. Δὲν εἶχον δίκαιον ὅτε σὰς ἔλεγον, πρὸ μικροῦ, ὅτι θὰ μ' ἐπανίδητε μίαν τούλαχιστον φορὰν ἀκόμη ;

Ἡδύνατο νὰ ὁμιλῆ ἐφ' ὅσον ἠθελεν. Ὁ Δαγκέρ δὲν τὸν ἤκουε πλέον .

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὑποπεύεται... εἶμαι κατεστραμμένος !

Αὐτὰ τῷ ἐκραξεν ὁ τρώμος του ἐν τῷ βᾶθει τῆς καρδίας του .

Καὶ ἦτο σχεδὸν λιπόθυμος .

Πῶς νὰ ὑπερησπίζετο ἑαυτόν ; Ἠγνῶει .

Ὁ Γεράρδος τὸν ἐγκατέλιπε. Καὶ ἀπὸ πολλοῦ εἶχεν ἤδη ἀναχωρήσει, χωρὶς ὁ Δαγκέρ, τοὺς ὀφθαλμούς ἔχων ἀπλανεῖς, τὰς ὀφρῦς συνεπτυγμένας, νὰ μεταβάλλῃ στάσιν .

"Α ! ἂν ἡδύνατο νὰ βαδίσῃ, νὰ ἔτρεχε, νὰ ἐταξείδευε ! πόσον ὀλίγον θὰ ἐσκοτίζετο διὰ τὰς ἀπειλάς τοῦ Γεράρδου ! Ἄλλ' ἡ πληγὴ τὸν ἐκράτει ἐπὶ τῆς κλίνης... ἡ ἀναχώρησις, ἡ κόπωσις... ἦτο ὁ θάνατος τῶρα δι' αὐτόν .

Ὁ Δαγκέρ δὲν ἠθέλε ν' ἀπέθνησκεν .

Ὁ Γεράρδος ἐξελθὼν, ἐπορεύθη κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Κρέιλ .

Ὁ ἀνακριτῆς ἔτυχε νὰ εἶνε ἀπὸν ἐκ τοῦ γραφείου του, ἀλλὰ τὸν ὑπεδέχθη ὁ γραφεὺς. Ὁ Γεράρδος ἐξήγησε τὸ αἷτιον τῆς ἐπισκέψεώς του .

— Εἶνε δυνατόν νὰ μοὶ παρουσιάσωσιν, εἶπε, τὸ ἐδῶ ἀποτεθειμένον περιστροφὸν τοῦ κ. Βαλόν ;

— Τὸ μόνον εὐκόλον .

Ὁ γραφεὺς τῷ τὸ ἐνεχείρισεν, εἶτα ἀπασχοληθεὶς ἐκ τοῦ ἔργου του τὸν ἀφῆκε μόνον εἰς τὸ γραφεῖον ἐπὶ τινα λεπτά .

Αὐτὸ ἐξῆτει καὶ ὁ Γεράρδος .

Ἐξετάσας τὸ περιστροφὸν, εἶδεν ἐν φυσίγγιν κενόν. Ἦτο ἡ βολὴ ἢ εἰς τὴν τύχην ριφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀτυχοῦς Βαλόν. Ἡ σφαῖρα προσηρμόζετο ἐκεῖ πληρέστατα .

Ὁ Γεράρδος βαθῶς συνεκινήθη ἐξ αὐτῆς τῆς δοκιμῆς .

Ἐνεχείρισε καὶ πάλιν πρὸς τὸν γραφεῖα τὸ περιστροφὸν καὶ ἐξῆλθε τοῦ δικαστηρίου .

— Τί νὰ εἰκάσῃ τις ; Ὑπάρχουν προφανῶς ἐνταῦθα ἐνδείξεις πολὺ διαφορετικῶς ἐπιβαρυντικαὶ καὶ πειστικαὶ, ἢ αἱ ἐγείρασαι τὰς ἐναντίον τοῦ Βωφόρτ ὑπονοίας. Καὶ νομίζω ὅτι οὐχὶ μακρὰν αὐτοῦ πρέπει ν' ἀναζητηθῆ ὁ φονεὺς .

Τὴν ἐπαύριον, ὡς τὸ ὑπεσχέθη, ἐπανήλθεν ὅπως ἴδῃ τὸν Δαγκέρ. Τὸ ἀνήσυχον καὶ πλήρες μίσους βλέμμα τοῦ ἀσθενούς, τῷ ἀπέδειξεν ὅτι δίκαιαι ἦσαν αἱ ὑποψικὶ του .

Ἐκ τῆς ἀδυναμίας τοῦ Δαγκέρ, ὁ ἰατρός ἐμάντευσε νέαν τινὰ ἀπρονοησίαν. Ὁ τραυματίας ἠθέλησε νὰ ἐγερθῆ .

— Θὰ γίνητε προξενος τοῦ θανάτου σας, εἶπεν ὁ Γεράρδος .

Ἐκλεισε τὴν θύραν τοῦ θαλάμου, ἔλαβεν ἀνάκλιτρον παρὰ τὴν κλίνην καὶ ἐκάθησεν. Εἶτα ἔμεινεν ἀφωνος ἐπὶ πολὺ .

— Κύριε, εἶπεν ἐπὶ τέλους, δύνασθε τῶρα νὰ θεραπευθῆτε ἄνευ τῆς συνδρομῆς μου. Ἐὰν ἀπορῆτε μὲ τὴν ἐπιμονήν μου ὅπως ἐπανέλθω, βεβαίως. Θὰ σὰς ἐξηγηθῶ .

— Ἐπὶ τέλους !

— Θὰ σὰς τὸ εἶπω καθιστῶν ὑμᾶς ἐνήμερον τοῦ ὅ,τι ἐπραξά καὶ ὅ,τι θὰ πράξω .

— Τοῦ ὅ,τι ἐπραξάτε ; εἶπε περιτρώμος ὁ Δαγκέρ .

— Ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ σφαῖρα τὴν ὁποῖαν ἐξέβαλα ἀπὸ τὴν πληγὴν σας εἶνε ἡ τοῦ περιστρόφου τοῦ Βαλόν .

— Τοῦ Βαλόν ;

— Ὁ Βαλόν αἰσθανθεὶς ὅτι ἐπληρώθη, ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ φονεῖως, καὶ μὴ δυννηθέντος ἀτυχῶς τοῦ ἰατροῦ νὰ δώσῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῆς σφαίρας ἧτις τὸν ἐξώγησεν, αἱ ὑπόνοια ἐστράφησαν κατὰ τοῦ κ. Βωφόρτ .

— Δικαίως, ἀφοῦ ἀνεῦρον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ περιστροφὸν του .

— Πῶς τὸ γνωρίζετε ;

— Ὁ Γιάννης, ὁ θαλαμηπόλος του, τὰ πάντα μοὶ ἀφηγήθη .

— Δυνατόν τοῦτο. Λοιπόν, κ. Δαγκέρ, τί ἄρα θὰ ἐσκέπτετο ὁ ἀνακριτῆς ἂν τῷ ἔλεγον : «Καθ' ἣν νύκτα ὁ Βαλόν ἐφρονεῖθη, ἕτερός τις ἐπληρώθη ἐπίσης. Καὶ τῶρα ὁ ἰατρός δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι ἡ πληγὴ αὐτὴ προήλθεν ἀπὸ τοῦ περιστρόφου τοῦ Βαλόν...»

Παλιδὸς, μὲ τὸ στόμα ἀπεξηραμμένον, ὁ Δαγκέρ ἤκουε καὶ ἐσιώπα .

(Ἔπειτα συνέχεια.)

Β*

ΕΞΕΛΟΘΗΣΑΝ

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ :

ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΙΤΟΥ — Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΕΑΡΝΥ

ΚΑΙ Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΟΙΚΟΥ

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο μυθιστόρημα τοῦ μεγάλου

Μυθιστοριογράφου Ἀλεξάνδρου Δουμά, ἐν ᾧ πι-

στῶς ἀπεικονίζεται ἡ μεγάλη Γαλλικὴ Ἐπανά-

στασις, ἀπαρτίζεται ἐκ 4600 σελίδων, διηρημέ-

νων εἰς 8 τόμους καὶ πωλεῖται ἐν Ἀθήναις εἰς

τὸ «Βιβλιοπωλεῖον τῆς Κορίνθου», ἐδῶς

Προαστείου, ἀριθ. 10 ἀντὶ

ΦΡΑΓΚῶΝ 25.

(Εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυ-

θιστορημάτων» ἀποστέλλεται ἀντὶ φρ. 17, ἐλευθ.

ταχυδρομικῶν τελεῶν.

ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

[Μυθιστορία ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΠΟΥΒΙΕ]

Υπάρχει τι ισχυρότερον τοῦ πάθους; ἡ ἐξίς.

Ἡ ἐξίς εἶνε διὰ τὸ σῶμα ὅ,τι ἡ ἀνάμνησις διὰ τὸ πνεῦμα· ἡ ἐξίς καθοδηγεῖ τὰ βήματά μας πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, τὰ προσφιλή εἰς ἡμᾶς· ἡ ἀνάμνησις διευθύνει πρὸς αὐτὰ τὰς σκέψεις μας.

Α'

Ἐν τινι ξενοδοχείῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μονσεῦ κατοικουμένην ὑπὸ τῆς κομησσης Ἑλένης δὲ Βριῶν, ἐγένετο καθ' ἑκάστην ἐσπέραν, πρὸ δύο περίπου ἐτῶν μικρὰ ἀλλ' ἐκλεκτὴ συναναστροφή.

Οὔτε ἡ μουσική, οὔτε τὰ παιγνίδια, οὔτε ὁ χορὸς εἴλκυον ἐκεῖ τοὺς προσερχομένους, ἀλλ' ἡ βεβαιότης ὅτι θὰ εὑρίσκεν ἕκαστος μόνον φίλους καὶ συμπαθεῖς πρόσωπα. Πολὺ σπανίως παρουσιαζέτο ἄγνωστον πρόσωπον εἰς τὰς συναναστροφὰς τῆς κυρίας Βριῶν. Διὰ τοῦτο μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς ἐν τῷ κύκλῳ τῶν συνήθων ἐπισκεπτῶν τοῦ ξενοδοχείου, ὅταν ἐσπέραν τινὰ ἐθεάθη ἐκεῖ εἰς τῶν νέων ἐκείνων, οἵτινες βασιλεύουσιν εἰς τὸ βυλεθάρον τῶν Ἰταλῶν καὶ λαμπουσίαν εἰς τὰς πρώτας ἐν τῷ θεάτρῳ παραστάσεις, ἀλλ' οἱ ὅποιοι ἀποφεύγουσι τὴν συναναστροφήν ἀνθρώπων καθὼς πρέπει.

Τὴν πρώτην ἐκπληξίν διεδέχθη ταχέως μικρὰ περιέργεια, ικανοποιηθεῖσα παρὰ τῆς κυρίας Βριῶν, ἡ ὅποια ἐπληροφόρησε τοὺς φίλους αὐτῆς ὅτι ὁ ἐν λόγῳ φίλος ἐκαλεῖτο Καζιμίρ Δερός, ὅτι πρὸ μικροῦ χρόνου τὸν εἶχον συστήσει εἰς αὐτὴν καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκείνης στιγμῆς τῇ εἶχεν ἐκδηλώσει ζωηρὰν ἐπιθυμίαν νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς, ὅπως δυνήθη—ὡς ἔλεγε—νὰ ἀποφύγη τὰς μετὰ τῶν ἐκδότων φίλων του περαιτέρω συναναστροφὰς.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἡ κυρία Βριῶν ἐπεφόρτισε τὸν βαρῶνον δὲ Λιβρὺ νὰ πλησιασῇ καὶ συνδιαλεχθῆ μετὰ τοῦ νέου Δερός. Ὁ βαρῶνος, μᾶλλον ὅπως εὐχαριστήσῃ τὴν κυρίαν Βριῶν, παρὰ διότι ἠρέσκετο εἰς τὰς συνομιλίας τῶν τοιούτων ἐλευθεριάζοντων νέων, ἐπλησίασε τὸν νέον Δερός καὶ συνδιελέγετο μετ' αὐτοῦ. Ὁ νέος κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδείκνυε πολὺ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν μετὰ τοῦ βαρῶνου συνδιάλεξιν· ἀφῆνης ὅμως τὸ βλέμμα του ἔπεσεν ἐπὶ τῶν περίξ τῆς θερμάστρας ἐξαισιῶν ἐδρῶν, καὶ οἰονεὶ κατελήθη ὑπὸ ἀνησυχίας μὴ γνωρίζων ποῖαν ὄφειλε νὰ ἐκλέξη.

Χωρὶς νὰ διακόψῃ τὴν συνδιάλεξιν του ὁ νέος Δερός ἔκαμε τὴν ἐκλογὴν του ἐπλησίασε πρὸς τὰς ἐδρας καὶ ἐνῶ ἠτοιμάζετο νὰ καθῆσθαι, ὁ βαρῶνος τὸν ἐσταμάτησε διατινας κινήσεως, λέγων αὐτῷ:

— Συγγνώμην, ἀγαπητέ μοι κύριε, τὸ καθίσμα αὐτὸ εἶνε ἰδικόν μου.

— Ἰδικόν σας! ἀνεφώνησεν ἐκπληκτος Δερός. Εἶνε λοιπὸν συνήθεια νὰ ὀρίζῃ ἕκαστος τὸ καθίσμα του; προσέθηκε γελῶν.

— Ὅχι ἀκριβῶς τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ κ.

δὲ Λιβρὺ, ἀλλ' ἐπειδὴ ποτὲ σχεδὸν δὲν εἰσέρχονται ξένοι ἐδῶ, διότι σεῖς ἀποτελεῖτε ἐξαιρέσειν, ἕκαστος ἡμῶν εὑρε τὸ καταλληλότερον δι' αὐτὸν κάθισμα τὸ ὅποιον καὶ διαρκῶς ἔχει.

— Ἐννοῶ, παρετήρησεν ὁ Καζιμίρ, ἔχετε τὰς μικρὰς σας ἐξέεις ἐδῶ.

— Ναί, βέβαια, ἀπεκρίθη ὁ βαρῶνος, χωρὶς νὰ τὸν διαφύγῃ τὸ εἰρωνικὸν ὕφος τοῦ Καζιμίρ, τρέφομεν μεγάλην εὐλαθειαν πρὸς ὅ,τι καλοῦσιν ἐξίν. Εἶμεθα τῆς γνώμης τοῦ φιλοσόφου ὅστις ἔλεγε: Ὑπάρχει τι ισχυρότερον τοῦ πάθους; ἡ ἐξίς. Εἰς τὴν ἐξίν θὰ ἠδύνατο νὰ προσθήσῃ τὴν ἀνάμνησιν, ἀλλ' ἐσκέφθη ὅτι αἱ δύο αὐταὶ λέξεις ἔχουσι τὴν αὐτὴν σχεδὸν σημασίαν.

— Τὴν αὐτὴν σημασίαν; ἠρώτησεν ἐκπληκτος ὁ Καζιμίρ.

— Ἀναμφιβόλως. Ἡ ἐξίς εἶνε διὰ τὸ σῶμα ὅ,τι ἡ ἀνάμνησις διὰ τὸ πνεῦμα· ἡ ἐξίς καθοδηγεῖ τὰ βήματά μας πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, τὰ προσφιλή εἰς ἡμᾶς· ἡ ἀνάμνησις διευθύνει πρὸς αὐτὰ τὰς σκέψεις μας.

— Διαφωνῶ πρὸς τὸν φιλόσοφόν σας, ἀπήντησεν ὁ Καζιμίρ· παραδέχομαι μὲν ὅτι ἡ ἐξίς ἔχει ἐπίδρασιν τινὰ ἐπὶ τῆς ζωῆς μερικῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ νομίζω ὅτι εἶνε εὐκολον νὰ ἀποτινάξῃ τις τὴν ἐπίδρασιν ταύτην· ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμηθῆ τὸ ἀξίωμα: «ἐξίς πρὸς τὸ ἀφίνειν τι, εἶνε ἐξίς πρὸς τὸ λαμβάνειν τι.» Τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐγὼ εὑρίσκομαι εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν· ἠθέλησα νὰ γνωρίσω ὅ,τι καλοῦσι καλὸν κόσμον καὶ νὰ λαθῶ τρόπους ἀβροτέρους.

— Καὶ ἐξελέξατε τὴν αἴθουσαν τῆς κομησσης;

— Ἀναμφιβόλως. Ἡ οἰκία εἶνε μελαγχολική, ὁμιλοῦσιν οἱ ἐν αὐτῇ χαμηλοφώνως, δὲν παίζουσιν, φαίνονται μὲν ὅτι πλήττουσιν, ἀλλὰ εἶνε μέρος τοῦ καλοῦ κόσμου, ὃν ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω.

— Καὶ ποῖον ὑποθέτετε ὅτι θὰ δυνήθητε νὰ συναναστραφῆτε ὅπως λάβητε—ὡς εἴπετε,—ἀβροτέρους τρόπους;

— Ἀλλὰ, ὅλους ὅσοι μὲ περιστοιχίζουσιν. Ὑμᾶς πρώτον, βαρῶνε, ἐὰν τὸ ἐπιτρέπετε, ἐπειτα τὴν κυρίαν Βριῶν, ἐὰν ἀξιῖ νὰ μὲ πλησιάσῃ καὶ νὰ μὲ καθοδηγήσῃ εἰς ὅ,τι καλὸν θὰ ἤρμοζεν εἰς τὸν χαρακτῆρά μου. Θὰ ἐπεμελοῦμαι, βεβαιωθῆτε, ὡς μικρὸς φιλομαθῆς μαθητῆς.

— Ἀμφιβαλλὼν ἂν θὰ σας καθωδήγει. Γενικῶς εἰς τὸν κόσμον δὲν ὑπάρχει συνήθεια νὰ ἐξαικιοῦται τις πολὺ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ὡς πρὸς τὴν κομησσαν, νομίζω ὅτι αὕτη πολὺ εὐχαριστεῖται νὰ ἀπέχη τῆς μεγάλης ἐξοικειώσεως.

— Ἐν τούτοις, παρετήρησεν ὁ Καζιμίρ, ἡ κυρία Βριῶν παρέκαμψε τὸν σκόπελον τὸν μεταξύ αὐτῆς καὶ τοῦ φίλου μου Μαυρικίου Δεβίλ, εἰς ὃν ὀφείλω τὴν παρουσίαν μου...

— Ἀλλὰ, κύριε, εἶπε διακόπτων ὁ βαρῶνος...

— Ὁ Μαυρικίος, βεβαιωθῆτε, ἐξηκολούθησεν ὁ Καζιμίρ χωρὶς νὰ συγκινηθῆ, ἔρχεται καθεκάστην ἐνταῦθα ἀπὸ πενταετίας ἤδη, ἰδοὺ ἐξίς καθόλου βλαβερὰ· ἀλλ' ἐὰν

πρέπη νὰ πιστεύσῃ τις εἰς φήμας τινὰς, ἄς ἤκουσα ἐν τῇ οἰκογενείᾳ μου, οὐδόλως παράδοξον ἂν ἡμέραν τινὰ ἀφήσῃ κενὸν τὸ ἐδῶλιόν του, διότι καὶ αὐτὸς ὡς ὑμεῖς, βαρῶνε, βεβαίως θὰ ἔχη τὸ ἰδικόν του, καὶ τότε...

— Τότε; ἠρώτησε μὲ ὕφος ὀργίλον ὁ βαρῶνος.

— Τότε, ἀπήντησεν ὁ Καζιμίρ, δεικνύων τὸ κάθισμα ὅπερ κατεῖχε πρὸ μιᾶς στιγμῆς, ἐπειδὴ εἶνε πολὺ δυσάρεστον νὰ καθῆται κανεὶς ἐπὶ κοινῷ καθίσματος, θὰ ἐλάμβανον ἐγὼ τὸ ἐδῶλιον ἐκεῖνο.

— Κακὰ τὸ σκεφθήκατε, κύριε, ἀνεφώνησεν ὁ βαρῶνος, οὔτινος ἡ ὑπομονὴ εἶχεν ἐξαντληθῆ σχεδὸν, καὶ συμβουλεύω...

Ἄλλ' ἐσταμάτησεν ἀφῆνης· ἡ κυρία Βριῶν εἰσῆρχετο εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡ κομησσα Ἑλένη δὲ Βριῶν εἶχε τὴν ἡλικίαν ἐκείνην καθ' ἣν ἡ καλλονὴ τῆς γυναικὸς εἶνε ἐξαισιῶς τελειοποιημένη· ἦτο τριακοντοῦτις.

Εἰς ἡλικίαν εἴκοσιν ἐτῶν, ὄρφανὴ καὶ ἐγκαταλειμμένη μὲ μόνον φίλον τὸν βαρῶνον δὲ Λιβρὺ συνήτησε τὸν κ. Βριῶν, μεθ' οὗ συνεζεύχθη. Εἰς τὸν γάμον τοῦτον οὐδὲν πρόσκομμα ἔφερεν ὁ βαρῶνος, ὅστις ὡς κόρην του ἐθεώρει πάντοτε τὴν Ἑλένην. Ἀμφότεροι ἠπατώοντο εἰς τὴν ἐκλογὴν των! Μετὰ ἐν ἔτος συμβιώσεως ἡ κυρία Βριῶν εὑρίσκετο εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην ἢ νὰ ζήσῃ μὲ ἀνθρωπὸν ὃν ἐμίσει ἢ νὰ τὸν διαζευχθῆ. Τὰ λάθη τοῦ κ. Βριῶν ἦσαν ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μία γυνὴ οὔτε συγχωρεῖ ποτέ, οὔτε λησμονεῖ. Τὸ Δικαστήριον παρεχώρησεν ἀμέσως τὸ διαζύγιον καὶ ἡ κυρία Βριῶν εἰς ἡλικίαν εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἐτῶν ἦτο χήρα. Ἐλαβεν ἄθικτον παρὰ τοῦ κ. Βριῶν τὴν προικὰ τῆς, καὶ μὴ ἔχουσα τὴν εὐτυχίαν ν' ἀπασχολῆται μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθόντων μητρὸς, ἀπεφάσισεν, ὅπως διασκεδάσῃ τὴν ἀνίαν τῆς, νὰ σχηματίσῃ ὁμιλον ἐκλεκτῶν φίλων. Τοῦτο κατώρθωσε διὰ τοῦ πνεύματός τῆς, τοῦ γοητευτικοῦ χαρακτῆρός τῆς καὶ τῶν χαρίτων, αἵτινες περιεκόσμουσαν αὐτήν. Ἐσίγα διὰ νὰ διδῆ τὸν λόγον εἰς τοὺς ἄλλους, παρηγκωνίζετο διὰ νὰ δώσῃ θέσιν εἰς τοὺς ἄλλους, ἐμελέτα ἐνὸς ἐκάστου τὰ ἰδιώματα καὶ τὰς ὀρέξεις καὶ ἐνὶ λόγῳ ἕκαστος τῶν προσερχομένων παρ' αὐτῆς συνήθως ἐνόμιζεν ὅτι εὑρίσκετο ἐν τῇ οἰκίᾳ του· πάντες δὲ εἶχον ἀποκτήσει ταιαύτας ἐξέεις, ἄς μετὰ δυσκολίας θὰ ἔπαυον.

Μεταξὺ τῶν γνωρίμων τῆς κυρίας Βριῶν τὴν πρώτην θέσιν κατεῖχεν ὁ παλαιὸς φίλος αὐτῆς βαρῶνος δὲ Λιβρὺ, περὶ οὗ εὐφυῆς κυρία εἶχεν εἰπεῖ ποτε ὅτι ἔχει μεγάλας κνήμας, μεγάλους βραχίονας, μεγάλους μύστακας καὶ μεγάλην καρδίαν.

Πλὴν τοῦ βαρῶνου κατηρημεῖτο μεταξὺ τῶν φίλων τῆς κομησσης γεροντοκόρη τις πεντηκοντοῦτις, λίαν ἐκτιμωμένη ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τὸν χαρακτῆρά τῆς, πολὺ ἐπιζητούμενη διὰ τὸ σπινθηροβόλον πνεῦμά τῆς καὶ ἐξαδέλφη τοῦ κ. Βριῶν. Παρὰ τὴν συγγένειαν τῆς δὲ ταύτην ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐρίδων μεταξὺ τοῦ ἐξαδέλφου τῆς καὶ τῆς κυρίας Βριῶν δὲν ἐδυσκολεύθη ποσῶς νὰ ρίψῃ ἄδικον εἰς τὸν πρῶτον, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ μετὰ τὸ διαζύγιον τὰς μετὰ τῆς

κομήσεως σχέσεις της, στενωτέρας ἔτι καθιστώσα αὐτάς. Τοῦτο συνέβαινε πολὺ εἰς τὴν δικαίαν ἐκτίμησιν τῆς κυρίας Βριῶν ἐκ μέρους τῶν πολλῶν, μεθ' ὧν τὰς διχόσεις ἐπιτηδεῖων τινῶν, τὸ ἐνδόσιμον λαμβανόντων ἐκ τῆς ὑπολήψεως ἣν ἡ κόμησα ἔτρεπε πρὸς τὸν Μαυρίκιον ὅπως κακολογῶσιν αὐτήν. Παρὰ τῆς κομήσεως ἀπαντῶμεν ἐπίσης δύο κυρίας οὗς ὀνομάζουσι τὸν μὲν Ἰππότην, τὸν δὲ Ὑποκόμητα χωρὶς νὰ προσθέτωσιν τὸ εὐκογενειακὸν αὐτῶν ὄνομα. Οἱ δύο οὗτοι φίλοι ἦσαν γεραροὶ λείψανα παρελθόντος αἰῶνος καὶ κωνονίας ἂν οὐχὶ καλλιτέρας πάντως ὅμως εὐγενεστέρας τῆς ἰδικῆς μας. Ὁ Ἰππότης καὶ ὁ Ὑποκόμης ἐγνωρίσθησαν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἠγαπήθησαν ἐκ τότε ὑπηρετήσαν μαζῆ κατὰ τὴν Παλινορθωσιν καὶ ἠκολούθησαν εἰς τὴν ἐξορίαν τὸν Κάρολον τὸν Δέκατον. Ἦσαν οἱ μᾶλλον ἀξιγάπητοι, οἱ δύο οὗτοι σεβάσμιοι γέροντες, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς κομήσεως.

Τὸ παρελθὸν ἤρχετο μετὰ μεγίστης εὐκολίας εἰς τὴν μνήμην τῶν δύο γερόντων· μία ἑορτὴ τῆς σήμερον ἀνεμίμνησκεν εἰς αὐτοὺς ἄλλην ἑορτὴν παρελθούσης ἐποχῆς καὶ γυνὴ τις ἀστράπτουσα ἐν αἰθούσῃ συναναστροφῆς ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην ἄλλην, ἣτις ἄλλοτε εἶχε κατακτηθεῖ τὴν καρδίαν τοῦ μὲν ἢ τοῦ δέ. Περὶ τοῦ παρελθόντος λοιπὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐγίνετο λόγος μεταξὺ αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἡ πειρακτικὴ γλώσσα τοῦ Καζιμίρ Δερὸς ἀμέσως ἐκάλεσεν αὐτοὺς οἱ δύο : «Θυμῆσου — πέες μου θυμάσαι ;»

Εἰς τὸν ὄμιλον τοῦτον προσθετέον ἀκόμη καὶ τινὰς κυρίας ἢ κυρίους μεθ' ὧν διήλθε τὰ πρῶτα ἔτη τῆς χηρείας της ἐν καλῇ καὶ ἀνεκτιμητῇ συντροφίᾳ ἡ κυρία Βριῶν. Ἄλλ' ἠδύνατο νὰ παρατείνῃ ἐπὶ πολὺ τὸν βίον τοῦτον ; Εἰς ἡλικίαν εἴκοσι πέντε ἐτῶν ἡ καρδία τῶν γυναικῶν ἔχει εὐλόγους ὅσον καὶ ἰσχυρὰς ἀπαιτήσεις. Ἡμέραν τινὰ ἐγνώρισε τὸν Μαυρίκιον Δεβίλ καὶ μετὰ πολλὰς ἀγωνίας, δισταγμοὺς καὶ δάκρυα ἔτι, ἡ καρδία της ἐνέδωκε τὸν ἠγάπησε περιπαθῶς, μεθ' ὅλης τῆς ἐνεργητικότητος τοῦ χαρακτῆρός της καὶ μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως ἔρωτος ὃν ἀναμφιβόλως θὰ διετήρει καὶ διὰ τὸν σύζυγόν της, ἂν ἦτο ἄξιός τούτου.

Ὁ Μαυρίκιος ἦτο 28—30 ἐτῶν, εἰς ἡλικίαν ἀρέσκουσαν πολὺ εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ διότι ὁ ἄνθρωπος κατέχει ἀκόμη ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς νεότητος καὶ διότι ἔχει ἀρκετὴν παῖραν τῶν τοῦ κόσμου. Ἄλλ' ὁ Μαυρίκιος ἦτο ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων εἰτινες ἀγαπῶσι μακροδῶς χωρὶς νὰ σκέπτονται ὅτι ὁ κόρος τὰχιστα θὰ ἐπέλθῃ καὶ ὅτι θὰ εὐρεθῶσιν ἐν τῇ ἀνάγκῃ νὰ φωνάξωσιν ἡμέραν τινὰ «τὴν ζωὴν μου δι' ἐν νέφος ἐν τῷ αἰθρίῳ οὐρανῷ τοῦ βίου μου». Ἄν ἡ κυρία Βριῶν εἶχε διαφορετικὸν χαρακτῆρα, ἂν ἔλειπεν ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας, ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Μαυρικίου συναναστροφῆς της, ἂν μετεχειρίζετο ἰδιοτροπίας τινὰς, τόσον ἐπενεργούσας ἐπὶ τῶν νεύρων τῶν ἀληθῶν ἑραστῶν, βεβαίως θὰ συνεκράτει πάντοτε ἰσχυρὸν τὸν ἔρωτα τοῦ Δεβίλ πρὸς αὐτήν. Ἄλλ' ἡ κόμησα ἦτο ἐξ ἐκείνων τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἅμα ἰδῶσι τὰς

πρῶτας ἐρωτικὰς ἀδιαθεσίας ἀμέσως κλαίον καὶ μόνον κλαίον.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν ὁ Μαυρίκιος ἐγνώριζε πῶς τὴν δεσποινίδα Τερέζαν Δερὸς ξανθὴν ὅσον ἡ Ἐλένη ἦτο μελαγχροινὴ καὶ ὠραίαν ἐξίσου, ἀλλὰ τύπου καλλονῆς πολὺ διαφορετικῆς. Ἦτο ἐξαδέλφη τοῦ Καζιμίρ Δερὸς. Δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀγαπήσῃ αὐτὴν μεθ' ὅλους τοὺς δισταγμοὺς καὶ τοὺς φόβους, οὗς παρήγεν ἡ μετὰ τῆς κομήσεως σχέσις του, καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἂν καὶ πῶς θὰ κωλύετο νὰ ἐξέλθῃ τῆς θέσεως εἰς ἣν μοιραίως ἐφέρετο.

[Ἐπεται συνέχεια].

II.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΩ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

IE'

Οὐδέποτε αἱ ἡμέραι τῆς Ἀννέτας ἦσαν τόσον πλήρεις ἀσχολιῶν ὡς τώρα, καὶ πολλάκις, γελῶσα, ἔλεγε πρὸς τὴν ἀδελφὴν της :

— Δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα ἡ κατακτησις συζύγου· ὁποῖα ἐπίπονος ἐργασία !

Ἦρχιζεν ἀπὸ πρωίας ἡ ἐργασία αὕτη, ἀφ' ἧς στιγμῆς προσήρχετο ὁ Λαφλεράνης, ἄλλοτε ἄλλην ὥραν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας του, ἵνα διδῇ μαθήματα ξιφασκίας, διότι ἀπὸ πολλοῦ ἡ Ἀννέτα ἤθελε νὰ ἐκμάθῃ τὸ ξίφος, ἵνα ἦνε εἰς θέσιν νὰ γυμναζῆται μετὰ τοῦ Δερόδη, τοῦ Βονέ, τοῦ Σολέ.

Εὐτυχῶς ὁ πατὴρ της, ὅστις ἦτο ἀφοσιωμένος εἰς τὰ τῆς ὄπλασκίας, τὴν εἶχεν ἀρκούντως ἐκγυμνάσει κατὰ τὰ ἔτη τῆς πρώτης νεότητός της, ὥστε δὲν ἦτο παντελῶς ἄπειρος.

Καὶ ἦτο ὄντως λίαν ἐπιδεξία· διὸ ὑπερῆφανέυετο διὰ τὸν μαθητὴν του, ὁ ὠραῖος Λαφλεράνης, καὶ ἦτο ἅμα ὀλίγον τι ἐρωτότροπος, ὡς ἀρμόζει εἰς ἄνδρα «ὁ ὅποιος εἶδε τύσας νὰ προσπέσωσι πρὸ τῶν γονάτων του», καὶ ὅστις διὰ τῶν ἀναμνήσεων καὶ φιλοδωρημάτων ἄτινα τῷ εἶχον ἐπιδαψιλεύσει, δακτυλιδίων κομβίων τῶν περιχειρίδων κλπ., ἐγνώριζε πόσον ἤξιζε. Εἰς Φεργιάδην τῶνδ' ἔτι δὲν ἔχαιρε τῶν προνομίων τούτων, ὧν εἶχεν ἀξιώθῃ ἐν Ζοανβίλλῃ καὶ ἀλλαχοῦ, ἀλλ' ἔπταιεν εἰς τοῦτο ἡ Φεργιάδη, ὅχι αὐτός.

Ἄμα τῇ προσελύσει του, ἀφύπνιζον τὴν Ἀννέταν.

Ἐφῆρει ἐκείνη μετὰ σπουδῆς τὴν διὰ τὴν ξιφασκίαν περισκελίδα καὶ τὸν χιτῶνα, συνέπτυσσε τὴν κόμην της ἐντὸς πυκνοῦ δικτύου καὶ καθήρχετο, πρὸς ὀφθαλμοὺς ἐξογκωμένους ἐκ τοῦ ὕπνου ἔχουσα, εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν ὄπλων, ὅπου ἦδη ἡ μάμμη της, ἡ ὁποία πάντοτε παρίστατο εἰς τὰ μαθήματα, ἦτο ἐγκαθιδρυμένη.

Τὸ μαθημα ἤρχιζεν.

Ὅσακις ἐπήρχοντο στιγμῆ καθ' ἃς ἡ ἐκγύμνασις διεκόπτετο ἵνα ὁ Λαφλεράνης διορθώσῃ κακὴν τινα στάσιν καὶ διὰ τῆς χειρὸς ἀνύψου τὴν κεφαλὴν τοῦ μαθητοῦ τοῦ ἢ ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, τότε ... τότε ὁ διδάσκαλος ἐταράσσετο, τὸ ἐρύθημα τῷ ἀνήρχετο ἐπὶ τῆς μορφῆς, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἀνελαμβάνετο τὸ ξίφος, συνήρχετο εἰς ἑαυτόν.

— Καλὰ, κάλλιστα, μὲ ζωηρότητα, παρκαλῶ, καὶ χωρὶς ἀποτόμους κινήσεις, πλειοτέρα ἐνεργητικότης εἰς τὴν ἄμυναν, διάβολε, δεσποινίς.

Αὐτὸ τὸ διάβολε, δεσποινίς, τὸ ὅποῖον τῷ διέφευγεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπετέλει τὸ αἷτιον τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς αἰσχύνης του. Νὰ φέρῃ στολὴν ἀξιωματικῆς καὶ νὰ ἐκφράζῃται ὡς στρατιώτης, ἦτο ἀπελπιστικόν, ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν προσεῖχεν, ὁ στρατιώτης ἀνεφαίνετο πάντοτε.

Τότε πρὸς ἄρσιν τῆς ἐκ τούτου κακῆς ἐντυπώσεως, ἀνελύετο εἰς ἐκτενεῖς ἐπεξηγήσεις.

— Μὲ ἓνα ξιφισμὸν ἐνεργητικώτερον, εἴμαι βέβαιος ὅτι θὰ δύνασθε νὰ κτυπάτε τὸν Δερόδην· εἶνε ὀκνός, ὁ κ. Δερόδης· δὲν τολμῶ τὸ αὐτὸ νὰ εἶπω καὶ διὰ τὸν κ. Βονέ· αὐτός εἶνε ψυχρακίμος, καὶ μετὰ κόπου θὰ δυνήθητε νὰ τὸν προσβάλητε.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λαφλεράνης, ἡ Ἀννέτα δὲν ἠλλασσε περιβολὴν, ἐφόρει μόνον ὑποδήματα κατάλληλα, καὶ μετὰ τῆς θαλαμηπόλου της κατεγίνετο εἰς ἐκμάθησιν χοροῦ τινος ἐγχωρίου ὅστις ἐκαλεῖτο Βουσετικέττη, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐσκόπει νὰ ποικίλῃ τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως. Καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ δὲν ἦτο ὀλιγώτερον τῆς ξιφασκίας ἐπιμοχθον, διότι ὁ χορὸς οὗτος ὅστις, ἄδεται καὶ ψάλλεται μὲ σκιρτήματα καὶ κροταλισμοὺς τῶν χειρῶν εἶνε κουραστικὸς διὰ πάντα ἄλλον, πλὴν τῶν εὐρώστων χωρικῶν δι' οὗς εἶνε προωρισμένος.

Ἡ ἡμέρα δὲν παρήρχετο ἐννοεῖται μὲ αὐτὰ μόνον.

Ἡ Ἀννέτα ἐνεδύετο κατόπιν, καὶ μετὰ τὴν μάμμη της ἣτις ἦτο ἑτοιμὸς νὰ τὴν ἀκολουθῇ παντοῦ χωρὶς νὰ κουράζῃται ἢ νὰ παραπονῆται, περιήρχετο τὰ καταστήματα τῶν ραπτριῶν καὶ τὰ μαγαζεῖα· τὴν διὰ τὴν ξιφασκίαν περιβολὴν εἶχε κομίσει ἐκ Παρισίων· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ, δηλ. τὴν διὰ τὴν κωμωδίαν περιβολὴν της, ὡς καὶ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Βουσετικέττης χωρικὴν ἐνδυμασίαν, τὰ παρήγγειλεν ἐν Φεργιάδῃ.

Πολλοὺς τῇ ἐστοίχισε κόπους ἡ τελευταία αὐτῇ ἐνδυμασία μὲ τὸ βραχὺ φόρεμα, τὰς χονδρὰς περικνημίδας, τὸν κοντὸν σάκκον καὶ τὰς κρουπέζας, θὰ ἦτο γοητευτικὴ ἅμα καὶ εὐφάνταστος ἡ περιβολὴ αὐτή, καὶ ἀπῆτει ἡ ἐκτέλεσις τῆς μεγάλῃ ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐπανειλημμένας δοκιμὰς.

Δὲν ἦτο ἡ μόνη ἣτις ἤθελε ν' ἀρτύσῃ τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως των.

Καὶ ὁ Καρρελέ, μὴ συγχωρῶν τὸν λοχαγὸν Ἐσπαρβάριχ διὰ τὸν λόγον τοῦ Πεταχτοῦ τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε ν' ἀπαγγείλῃ ἐμποδίζων οὕτω αὐτόν νὰ εἴπῃ μονολογόν,

συνέλαθε, πρὸς ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ λοχαγού αὐτός, παρρωσιάζον ἰδέαν.

Ἀφοῦ εἶδον παράστασιν δημοσίαν ἐν τῇ ὁποίᾳ ὅλοι αἱ θέσεις ἦσαν ἐπὶ πληρωμῇ πρὸς ὄφελος ἐνὸς ὀρφανοτροφείου, διατί νὰ μὴ τὴν ἦρτον διὰ πάσης δυνατῆς προσθήκης;

Εἰς τὸ σύνταγμα εὕρισκετο ἡδὴ θέλοντες τῆς, σπουδαστὴς τῆς ὑποκριτικῆς, ὅστις ἐκ πατρὸς καὶ πάππου ἔφερον ὄνομα περιφρῆμον ἐν τῷ θεατρικῷ κόσμῳ.

Δὲν ἤθουντο νὰ περιελάμβανον καὶ αὐτὸν εἰς τὴν παράστασιν ἵνα ἀπαγγείλῃ στίχους, μονόλογον, ὃ, τι ὄποτε; Εἰς σπουδαστῆς τῆς ὑποκριτικῆς θὰ ἦτο ὁπωσδήποτε ὑπέρτερος ἀπλῶν ἐρασιτεχνῶν. Ἡ ἐπιτυχία θὰ ἔσπεφεν αὐτὸν ἰδίως, καὶ ὁ λοχαγὸς θ' ἀπέμενε ἀπαρατήρητος, θὰ καθίστατο ἐκμανής.

Ἐπιθεξίως ὑπέβλεπε τὴν ἰδέαν του εἰς τὴν Ἀννέταν καὶ ἐπέτυχε νὰ τὴν ἀπασθῇ αὐτὴ, τὴν ἐπεφόρτισε δὲ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τοῦ ἀντισυνταγμα

τάρχου, ἀναπληροῦντος ἤδη τὸν προσωρινῶς εἰς Παρισίους ἀπουσιάζοντα Βαυῶν.

— Μετὰ χαρᾶς, ἀπήντησεν ὁ βαρῶνος· μόνον πρέπει νὰ ἐξετάσω ἂν αὐτὸ τὸ παιδί θὰ τιμῆσῃ τὸ σύνταγμα· ἐνοεῖτε βέβαια τὸν Βερὰλ; δὲν θέλω νὰ γελῶν με αὐτόν, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ μαζὺ μας.

Τὴν ἐπαύριον, ὁ σπουδαστὴς τῆς ὑποκριτικῆς εἰδοποιήθεις παρὰ τοῦ Καρρελὲ μετέβη εἰς τὸ ἀντισυνταγματάρχου, λίαν ἠχαρακτηρισμένως, διότι θὰ ἐνεφανίζετο ἐν αἰθούσῃ πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἰδιοφυΐας του.

Παρέδιδεν ἡδὴ μαθήματα ἀπαγγελίας εἰς τινὰς νεανίδας, ἡ ἐπιτυχία του θὰ τὴν προσεπόριζε παραδόσεις τινὰς ἐπὶ πλέον.

Ὅτε προσῆλθεν, ὁ ἀντισυνταγματάρχης ἀπουσίαζεν, ἀλλ' ἄφοῦ ἐξέφρασε πρὸς τὸν ὑπηρέτην τὸ αἶτιον τῆς προσελεύσεώς του, ὠδηγήθη παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν, τὴν καλουμένην ἀτελε τῆς κυρίας βαρωνίδος.

Καὶ ἦτο ὄντως καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον ἡ αἴθουσα αὐτή, ἐπιπλωμένη διὰ προ-

ιόντων πάσης τέχνης, δι' ἀντικειμένων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς διὰ φανερῶν ἐντέχνως ἐξειργασμένων, δι' ὠραίας ἐπιστρώσεως, διότι ἡ βαρωνίς ἐξεμεταλλεύετο πρὸς τοῦτο τοὺς στρατιώτας τοῦ συντάγματος τοὺς γνωρίζοντας ἰδιαιτέρην τινὰ τέχνην καὶ ἐπιλήρου ὁλον ἐν τὴν αἰθούσῃ αὐτῆς, χωρὶς νὰ φοβῆται διατάραξιν τινὰ τῶν καθεστώτων, συνειπεία μεταθέσεως εἰς ἕτερον πόλιν.

— Τί θέλεις; ἠρώτησεν ἡ βαρωνίς ἦτις, ἐν ἐκάστῳ στρατιῳτῇ, ἔβλεπεν ἕνα τεχνίτην.

— Ὁνομαζομαι Βερὰλ. Ἦλθον διὰ τὴν παράστασιν.

— Ἄ! καλὰ, ὁ ἀντισυνταγματάρχης δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ. Περιμένε.

Τῶνόντι, ὁ ἀντισυνταγματάρχης δὲν ἠργήσεν νὰ ἐμφανισθῇ, τὴν κοφιλὴν κλίων πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἀφοῦ ευγενῶς ἐχαίρειτῃσεν τὴν μετὰ τῆς συζύγου του εὕρισκαμένην κυρίην λά Ζενεβραί, ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὴν συζυγὸν του.

[Ἔπεται συνέχεια].

K.

ΜΕΓΑ ΥΕΛΟΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΟΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

179 ὁδ. Αἰόλου — ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΙΡΚΙΝΗ — 179 ὁδ. Αἰόλου

ΔΩΡΑ ΔΩΡΑ ΔΩΡΑ ΔΩΡΑ

Μουσεῖον τέλειον, πλήρες, ἐν ᾧ ἐκτίθενται πάντα τὰ ἀριστουργήματα τῆς εὐρωπαϊκῆς τέχνης. εἶνε ὁ ἐν Ἀθήναις

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Πολυέλαιιοι μαγικοί ἀπὸ 50—1000 δρ. — Σερβίτζια ἐκ Πορσελάνης, Φαγιάνς. — Συσκευαὶ τείου. — Φλυντζάνια νεωτάτου συστήματος. — Δίσκουοι ἀρζαντόν καὶ ἐκ πεπισημένου γάρρου. — Μαχαιροπύρωνα ἀρζαντόν, νικελ. ἐλαφοκεράτου, ἐβέννου. — Λάμπαι διαφόρων εἰδῶν καὶ μεγεθῶν. — Καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκθαμβωτικὰ εἶδη, τὰ ὁποῖα θὰ ἴδετε ὅταν ἐπισκεφθῆτε τὸν ἀληθῆ Παράδεισον τῆς ὑλοπλαστικῆς τέχνης. Ἐπισκεφθῆτε λοιπὸν τὸν Παράδεισον.

— Τιμαὶ ὠρισημέναι. — 1

ΕΡΓΟΤΕΧΝΗΤΡΙΑ
ΕΛΕΝΗ ΑΡΕΑΛΗ ἀριστοῦχος, συνοικία Ἀγ. Ἀποστόλων, ὁδὸς Πολυγώνου ἀρ. 10, δέχεται ἐργασίας διαφόρων κεντημάτων ἐξ ὑποκάμια καὶ μαζιλάρια διὰ ποικίλα, μάρμαρα κλ. ἀπαιρουμένων, προσεῖται καὶ ἐπὶ ἀτελείου διάφορα ἔργα: σταυρούς, ὀρθολογιῆρας, πεποικιλμένα διὰ διαφόρων χρωμάτων καὶ χρυσοῦ. Ἐπίσης ὑπάγει ἐν ἑτοίμῃ ἔργα διὰ ὅρα τοῦ νέου ἔτους εἰς τιμὰς λίαν συμφεραστκάς.

ΟΛΗΓΟΣ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ
ἦτοι
ΥΠΕΙΝΗ ΤΩΝ ΒΥΡΕΦΩΝ
ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων καὶ δοκιμωτέρων παιδαγωγικῶν συγγραμμάτων ὑπὸ Κ. Κυριαζίδου, ἱατροῦ καὶ ὑφηγῆτοῦ τῆς Παθολογικῆς τῶν παιδῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, μετὰ 21 ἐκδόσεων ἐν τῷ κειμένῳ.
Ἄδειον δρ. 3, 50, χρυσοῦδων 4, 50.

ΟΙΝΟΙ ΘΗΡΑΣ
Σ. ΔΕΝΑΕΑ
Ὁδὸς Σταδίου 63.
Βισάντο, λευκὸν καὶ μεῦρον, Μαλβασία, Νέκταρ, Βορδὸ, Ζαμάκα. Οἶνοι κοινὸι πρὸς 80 λεπτὰ τὴν ὀκάν. Οἶ οἶνοι τοῦ κ. Δεναεᾶ ἐφραστήθησαν ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων καὶ Ὀλυμπίων.

Κέρδος 50 ὅο εἰς τοὺς ἐνδομύμους.

ΚΑΣΜΠΡΙΑ ΚΑΣΜΠΡΙΑ ΚΑΣΜΠΡΙΑ
Εἰς τὰ καταστήματα

Α ΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν ἀριθ. 71, 73, 69 καὶ 59.

Ἡ πρόβλεψις τῶν ὠραίων κασιμπίων τῆς ἐποχῆς, ἡ ποιικιλία τῶν χρωμάτων ἡ στερεότης αὐτῶν, ἡ ἀρίστη ἐφαρμογὴ εἰς τοὺς ἐνδομύμους, τὸ ἀνεπίδεκτον παντὸς συναγωνισμοῦ, κινῶν τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἐπισκέπτου. Φαντασθῆτε τί ἔχει νὰ γείνη τῶρα πού ἐκοιμήθησαν τὰ νεότερα χεῖμερῶν κασιμπίων.

Ἄλλο χιλιὰδες σχεδῶν καὶ χρωμάτων χεῖμερῶν κασιμπίων 30 ὅο ὑπερότερων τῶν ἄλλων καταστημάτων.

Μάλιστα ἀνεῦ ὑπερόχου. Ὅστις ἀμφεβάλλει, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς ἀπὴν ἐπισκέπτην εἰσερχόμενος δὲν φέγγει χωρὶς νὰ παραγγείλῃ ἐνδομύμια, χωρὶς νὰ ἀγοράσῃ κασιμπίον τῆς ἐποχῆς, χωρὶς νὰ θάωσῃ τὴν πλουσιοπάτην συλλογὴν πολυμέτρων λιανικῶν καὶ χονδρικῶν. Πρὸς τοὺς ἐκοιμήθησαν καὶ ὑφάρσματα ἡμερικῆς καταλλήλα δι' ἐνδομύμιας χεῖμερῶν ἀνδρῶν καὶ παιδῶν, 25 μόνον δραχμαὶ ἐν κομιζόμενον ἀνδρῶν νοσηρίων. Ὅποια οἰκονομία!!

Τὸ κέρδος ἐπὶ τῆς μεγάλῃς πωταναλωσῆς. (7)

ΕἰΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ δεχόμεθα εἰς λίαν συγκραταστικὰς τιμὰς.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ Α. ΡΑΚΟΠΟΥΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. ΟΔΟΣ ΔΙΟΔΟΥ ΔΡΙΘ. 192
(Ἀπέναντι Ξενοδοχείου «Στέμματος»).

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΤΑΣΤΙΧΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

Eidler et Krische, Hanovre. — Laroche Joubert et Cie Angouleme, Paris. — F. Rolinger-Meidlinc et Lassner et Ascher Wien

Ἐκτυπῶνται ἐπισκεπτήρια σιγαμιαῖος παντὸς εἶδους ὡς καὶ λιθογραφημένοι ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν καὶ φακέλων — χαράσσονται σφραγίδες παντὸς εἶδους. Ἐνταῦθα πωλεῖται καὶ μελάνη τύπου ἀγγλικῆ ὡς καὶ συμπεπυκνωμένη. Πᾶστα πολυγράφου — γραφίδες Διαδόχου — μεγάλη συλλογὴ χρωμάτων καὶ ἐλαιοχρωμάτων — ἐργαλεῖα ἀρχειονομικῆς κτλ. κτλ.

Τιμαὶ μέτριοι. — Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Hebe's

Hebe's Hair Restorer

Τὸ κάλλιστον ἐπανορθωτικὸν τῶν τριχῶν. Δὲν εἶνε βαφῆ, ἀλλ' ἐπαναδίδει εἰς τὰς τριχὰς τὴν προτέραν αὐτῶν χροιάν διὰ τῆς ἐνδυναμώσεως αὐτῶν. Οὐδεμίαν ἐπιθλαθῆ οὐσίαν περιέχει.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Λονδίῳ.

Εὕρισκεται ἐν Ἀθῆναις μόνον εἰς τὸ Βιθλιοπωλεῖον τῆς «Κορίνθης», ὁδὸς Πραξαστείου ἀριθ. 10, καὶ τιματὰ ἐκάστη φιάλη δραχμὰς ὀκτώ. (Διὰ τὰς ἐπαρχίας 9)

hebe's hair restorer

ΤΟ ΕΥΘΥΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Βεβαίως ὅπας ὁ φιλόκαλος κόμος τῆς πρωτεύουσῆς θὰ γνωρίζῃ τὸν περιτονητικώτερον γραμματεῖα τοῦ Καταστήματος ΠΡΑΚΛΕΟΥΣ καὶ ΓΑΒΑΛΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Μ ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΝ

ὅστις ἐσύστησεν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τ. ε. τῶν **Καταστήματα Ἀγγλικῶν βιβλῶν** ἐν τῇ Πλατεῖα τῆς Καπνικαίας, ἀρ. 5, παραπέμφως τῶν Καταστήματος κ. Ι. Βουγιᾶ, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ εὕρισκε τις πλουσιοπάτην συλλογὴν βιβλῶν τῶν Ἀγγλικῶν εἰδῶν καὶ εὐρηθῆσαν ἀσυμμόριστων, ἦτοι:

Κλάδες 30 λεπτῶν. — Τόττια 30 λ. — Ὑφάρσματα 50 λ. — Κασιμπία 80 λ. — Φανέλαν διὰ μαντινέ 40 λ. — Μπαζέδες 6.50. — Λινὰ σκούρα πεσέταιν 40 λ. — Ὑφάρσματα. Ἐσοαὶ 95 λ. — Δαμάσκα κλαδιωτὰ 50 λ. — Φύδρα 35 λ. — Σατὴν 60 λ. Καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη ἦτοι: Χασέδες, Πανιά, Λινὰ, Φορτέτες, Πανιά σινδόνιον, Λινὰ τραπέζοι, ἄλλα καὶ πεσέται, Προσφύα, Κουβέρτες μαλλινας καὶ βαμβάκερῆς καὶ ἄλλα τὰ εἶδη ποδῶν διὰ βράκτας εἰς τιμὰς ἐθθονότατα. Ἐξαιρετικῶς δὲ Χασέδες 40 δρ. τὸ τόπι καὶ Τιμπετ ὑλομαλα μέγρι 10 δρ. καὶ ἄλλα τὰ εἶδη τῶν ἱερατικῶν ἐνδομύμων, ἦτοι: Κασιμπί-δεκός, Ρεψ, Σατὴν καὶ Ἀτλάξια.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ Κατᾶστημα τοῦτο, ἵνα ἀντιλάβητε τῆς μυσθους εὐρηνας. Ἐνθυμώθητε δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ δῶρα τοῦ Νέου Ἑτους, τὰ ὁποῖα εὕρισκε τις ὄφθονα ἐν τῷ Καταστημῶν Δ. Μ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΟΥ, πλατεῖα Καπνικαίας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Πειραιεύς 'Αθήναι Πάτραι Πύργος 'Ολύμπια.

Πειραιεύς	άν. 6.20π	8.20*	11.50π	—	'Ολύμπια	άν. 8.30π	—	1.50μ	5.05μ
'Αθήναι	" 7.00	9.00	12.30	—	Πύργος	(ζφ. 9.25.	—	2.45	6.00
Κόρινθος	(ζφ. 9.58	12.12	3.22	—	άν. —	7.00π	3.10	4.25μ	
Ευλόκασ.	ζφ. 11.16	10.54	4.33	6.04	Δεξαυιά	(ζφ. —	8.47	4.39	6.35
'Ακράτα	ζφ. 12.26	—	5.29	7.25	Πάτραι	(ζφ. —	8.53	4.44	6.40π
Αίγιον	άν. 12.28	5.45π	5.30	3.30μ	άν. 7.45π	12.10	8.50π	3.00μ	
Πάτραι	ζφ. 1.29	7.03	6.20	4.45	Αίγιον	άν. 9.12	1.30	10.25	5.15
άν. 3.40	ζφ. 3.10	9.05	7.40	6.45	'Ακράτα	ζφ. 10.04	2.20	11.40	6.35
άν. 5.41	ζφ. 3.40	7.15π	4.05μ	—	άν. 10.08	2.25	6.00π	—	
άν. 5.46	ζφ. 3.40	9.48	7.00	—	Ευλόκασ	άν. 11.17	3.20	7.16	11.30
ζφ. 7.35	άν. 7.15π	11.45	9.00	—	Κόρινθος	(ζφ. 12.14	4.18	8.50	1.05
άν. 8.10	ζφ. 8.10	12.55	4.55	—	άν. 12.34	4.32	—	2.30*	
					'Αθήναι	ζφ. 3.40	7.30	—	5.50
					Πειραιεύς	ζφ. 4.15	8.00	—	6.25

Κόρινθος 'Αργος Ναύπλιον Τρίπολις.

Κόρινθος	8.35π (1)	12.30μ	Τρίπολις	άν. 8.45π	12.45μ (2)
'Αργος	11.25	3.08	Ναύπλιον	άν. 11.10	4.
Ναύπλιον	12.15	3.50	'Αργος	άν. 11.55	4.40
Τρίπολις	4.00	6.40	Κόρινθος	άν. 1.15	7.15

Καβάσιλα Κυλλήνη Λουτρά.

Καβάσιλα	7.15	10.20	—	6.15	Λουτρά	—	—	—	1.45
Βαρβολομ.	7.35	10.40	2.30	6.30	Κυλλήνη	—	8.10	11.15	3.05
Κυλλήνη	8.00	11.05	2.55	—	Βαρβολομ.	6.30	8.43	11.42	3.40
Λουτρά	—	12.25	—	—	Καβάσιλα	6.45	8.58	—	3.55

* Κατ' εὐθείαν εἰς Τρίπολιν καὶ ἀντιστρόφως. (1) Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον (2) Δευτέραν, Τετάρτην Παρασκευήν. — Μεταξὺ Μύλων 'Αργους Ναυπλίου ἐξ ἀμφοτεροεῖα καθ' ἑκάστην.

Δ Ω Ρ Α

'Αγιοθασιλάτικα.

Τρέξατε εἰς τὸ ὄρολογιοποιεῖον καὶ χρυσοχοεῖον Δ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, ὁδὸς Αἰόλου, 79. Θὰ εὐρετε ὄρα ἀγιοθασιλάτικα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ κοσμήματα ἀπὸ 2 ἕως 200 δραχ. καὶ ἄνω. καὶ διάφορα ὄρολογία. Τρέξατε διὰ νὰ πεισθῆτε.

'Αγιοθασιλάτικα

ΔΩΡΑ ΔΩΡΑ ΔΩΡΑ

ΠΟΥΔΡΑ ΖΑΚΥΝΘΟΥ τῆς Κυρίας ΒΙΣΒΑΡΗ ἀρίστη, βραβευθεῖσα εἰς τὰς 'Εκθέσεις Παρισίων καὶ 'Ολυμπίων, εἰς κουτί, καὶ τιμώμενον ἑκάστον δραχμῆς 1, πωλεῖται εἰς τὸ κουρεῖον ΑΨΕ-ΣΒΥΣΕ, παρὰ τὴν πλατεῖαν 'Ομοιοῖας.

ΝΙΚΟΔ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ ΑΛΑΝΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ζακυνθίου

Νέα 'Αγορά, ἀριθ. 18.

Τὸ ὀριότερον χοιρινὸν κρέας μόνον ἐκεῖ δύνασθε νὰ εὕρητε. — Σαλάμια, χοιρομήρια, λουκάνικα ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων. καὶ ὅτι ἄλλο ἀνάγεται εἰς τὴν ἀλαντοποιάν. — 'Απλὴ δοκιμὴ ἀρκεῖ πρὸς βεβαίωσιν. — 'Όλα εἶνε ἐκλεκτὰ καὶ συγκαταβατικά. 1

ΥΑΤΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ πρόσφατα εἰς τιλάς πωλοῦνται μόνον παρὰ τῆ Διευθύνσει τῶν Σιδηροδρομῶν Πελοποννήσου (ὁδὸς Πινακωτῶν 14) πρὸς δρ. 6 τὴν δωδεκάδα. Δι' ἑκάστην ἐπιστρεφόμενην καινὴν φιλήν ἀποδίδονται λεπτὰ 15.

ΚΛΙΝΑΙ ΣΙΔΗΡΑΙ
ΚΛΙΝΑΙ κομψόταται, ΚΛΙΝΑΙ στερεώταται, ἀπαράμιλλοι πρὸς τὰς ἀγγλικὰς, εὐρίσκονται εἰς τὸ κλινοπωλεῖον τοῦ κυρίου **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΥΚΑΚΗ** ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρῶνη ἀριθμὸς 88. Τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Κουκάκη ὑποχρεοῦται εἰς τοὺς ἀγοραστὰς διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν οἷας δῆποτε βλάβης δωρεάν. 'Αγοράσατε κλίνας διότι θὰ εὐχαριστηθῆτε. **Στερεότης — κομψότης — εὐθηνία — ἐπισκευὴ δωρεάν. 3**

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ
'Αθήναι, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 39, Μεγάλῃ συλλογῇ ὑποκαμίσων, φωκῶν, κομβίων, χειροκτιῶν, μπασουτιῶν, ὀμβρελῶν, φλανελλῶν κλπ. ἀνδρικῶν εἰδῶν.
Πόλησις λαϊκῶδὸς καὶ χονδρικῶδ;
Λαιμοδέται κατὰ παραγγελίαν.

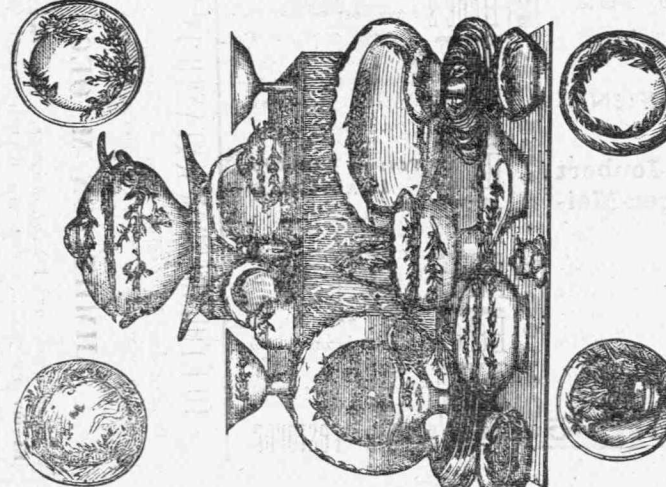
ΟΙΝΟΙ ΣΑΜΟΥ
ΓΝΗΣΙΟΙ εὐρίσκονται ἐν τῷ Καταστήματι Π. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ πωλούμενοι κατὰ τιλάς ἢ κατ' ὄκαν. Εἶνε οἶνοι γνήσιοι, ἀνώτεροι ὅλων τῶν ἐπιδορπέων Εὐρωπαϊκῶν, καὶ συνιστῶνται παρὰ τῶν ἰατρῶν εἰς ἀσθενεῖς. 'Απλὴ δοκιμὴ ἀρκεῖ πρὸς βεβαίωσιν τούτων.
'Οδὸς Μοισῶν, 11. 1

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ Δ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
79. — 'Οδὸς Αἰόλου — 79.

'Επισκευάζονται ὄρολογία ἐντελέστατα καὶ λίαν κανονικῶς ἐργαζόμενα ὁσονδήποτε ἐφαρμομένα καὶ ἂν ἦνε, μετ' ἐγγυήσεως. Πωλοῦνται **ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΝΙΚΕΑ** χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ. 'Αγοράζετε ὄρολογίον Νίκεδ τῆς σπέης ἐγγυημένον νὰ ἐργάζεται κανονικῶς **ΜΕ 17 ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ** ΕΓΕΡΤΗΡΙΑ δὲ διαφόρων εἰδῶν ἀπὸ 9 δρ — 25. Δέχεται καὶ παραγγελίας ΧΡΥΣΑΦΙΚΩΝ. Εἰδήμων τεχνίτης τοῦ Καμικτος ἐργάζεται αὐτὰ. 8
Ἡ ΙΣΠΑΝΙΑ τοῦ Δὲ 'Αμίτσις εὐρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ μας καὶ πωλεῖται ἀντὶ δρ. 4.
Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἐναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ κάτωθεν τοῦ Μεγάλου Ξενοδοχείου τῶν 'Αθηνῶν λαμπρὸν κουρεῖον τοῦ κυρίου **ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ** εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ ἐκλεκτότερα εὐρωπαϊκὰ ἀρώματα, καθὼς καὶ ἡ ἀρίστη καὶ ὀλίγη ἀπαρὰ τοῦ ἰδίου κατασκευαζομένη καὶ πωλουμένη κατ' ὄκαν εἰς συγκαταβατικὴν τιμῆν. Διὰ τοὺς κουρεῖς γίνεται ἰδιαίτερα συμφωνία.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΟ ΔΟΥΒΡ
125 'Οδὸς Αἰόλου 125.
'Εκφορέθησαν
Λάμπαι, Πολυέλατοι, μεγάλη συλλογὴ κρυστάλλινων σκευῶν, μεγάλη συλλογὴ σκευῶν ἐκ Πορσελάνης καὶ φατῶν πλουσίᾳ πολλοῦ κομψοτεχνήματων. — Μαχαίροπήρινα, σύνολα πέτου, σύνολα τραπέζης — Τηλαὶ ὀριόμενα.

GRAND MAGASIN LE LOUVRE
125 Rue d'Éole 125.
On a apporté
Lustres, grand choix de vase de cristal, grand assortiment d'article en Porcelaine et en Faïence, riche collection d'articles de luxe. — Service de table. — Services a thé. — Prix Fixés.

Ο ΡΟΜΗΟΣ τοῦ ΣΟΥΡΗ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς του μέτρι τοῦ 1892 πωλεῖται ἐξαιρετικῶς καὶ εἰς τὸς συνδρομητὰς τῶν 'Εκλεκτῶν Μουσικορμάτων ἀνὰ φρ. 50. — 'Επίσης καὶ τὰ 'Απαντα τοῦ Σουρή (τόμος 5) ἀντὶ φρ. 12. 'Εκαστος τόμος ἰδιαίτερος φρ. 2.50.